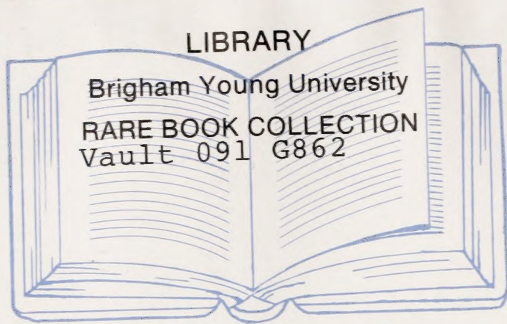
·G·

·VRIE·LING·

Varietas linguarum:

Jo: Angelus Augustonus de Robino :..

Sams
Payne

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault 091 G862

π Περι διαλεκτων των

των παρα τȣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ

παρεκβληθεισων.

Corinthus

De Dialectis linguæ græcæ

Extat Latinè versus ~~[illegible]~~

in calce lexici Scapulæ in f° editi 1652 Lugduni Batavorum.

2 Φωκυλιδȣ Carmina

Phocylidæ carmina aurea

Extant passim græco-latinè edita —

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛ
ΕΚΤΩΝ ΤΩ
Ν ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΛΕΚΒΛΗ
ΘΕΙΣΩΝ

λουσσι καὶ ταῖς διαλέκτοις ἐγχειρίζων ἕ
[illegible] τῶν φιλολόγων, [illegible], ὅτ
φιλόχρυσος Ἰωάννης ἐχρήσατο· καὶ τ...

ὁ ἑρμηματικός, καὶ ἄλλοι πολλοί· οἷς ἵνα
μὴ περὶ τὰ βιβλία διατρίβῃ καὶ ἀσκήσεις
γέγονεν· ὅτι τῶν δὲ τοῖς μεγίστοις καὶ τὴν μείζονα τὸ πᾶν
ἑκάστης τῶν διδασκάλων ἐγνώρισε· καὶ μόνο
μόνους ἡμᾶς ἐκ τοῦ διελέγχειν ταῦτα οἴεσθαι
τι μέγα περὶ αὐτῶν· ἢ γὰρ γνῶσιν καὶ τὴν οὐ-
σίαν τοῦ ῥήματος· νοῦν γὰρ πολλῶν, γὰρ μι-
κρὸν ἔχει· ὁ δὲ νοῦς, ᾧ μὲν πολὺ πολύς·
ᾧ δὲ μικρόν, μικρός· οὐκοῦν περὶ αὐτολο-
γοῦντες τῶν ἀνδρῶν περὶ τὸ δὲ τὸ μέρος κα-
τηγορήσωμεν· ἀλλὰ φίλων ὄντων, προτιμῶν-
τες αὐτῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥσπερ καὶ ὁ Πλά-
των ὁ φιλοσοφώτατος ἔφησεν· αὐτοὶ
τοίνυν ἀτεχνῶς μὲν φράσεως κανόνα
τὸν κοινὸν Ἀριστοφάνην προθέμενοι·
καὶ Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥή-
τορα· Ἰάσονος δὲ Ἰωσήπου ζάτιω τοὺς Ἰωνίους,
καὶ ἀλκινόους Ἡρόδοτον· διαιρεῖσθαι

ὅτι τὸν ἰκαριώτην ἀγχίαλον καὶ θεόκριτον
τὸν τὰ βουκολικὰ συγγραψάμενον·
καὶ τῆς αἰολίδος ἀλκαῖον· ἴσως ἄν τι
τῶν διαγεγραμμένων ἱκανῶς διαλάβοιμι· ἀλλ'
ὅτι καὶ ἡμῶν καὶ ἀλήθειαν περιφθῇ
σθαι· οὐ τῆς ἰσχὺς τοῦ καταδοξάσαι ἀ-
ξίον πρὸς τοῖς ἀγνώμοσι· τοῖς μὲν
γὰρ οὐκ εἰρήσεται: + + λείπει τὸ λέγω περὶ διαλ... ἡμῶν δὲ ὀλίγα τινῶν

διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώττης·
ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλ-
λωνος καὶ κρεούσης ὁ ρεχθέως θυ-
γατρός· ἣν ἔγραψεν ὅμηρος · · +
τῆς δὲ ἀπὸ ἀτθίδος· τῆς κραναοῦ
θυγατρός· ἣν ἔγραψεν ἀριστοφάνης:
δωρὶς ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος· ἣν
ἔγραψεν ὁ θεόκριτος· + +
+ αἰολὶς ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος
ἣν ἔγραψεν ἀλκαῖος +

ἀπαγγέλλεσθαι τῆς ἐξηγήσεως

οἰνῆς δέ. ἢ πάντες χρώμεθα ...

ἡ αὐτὴ προσαπτικοῖς
αὐτῇ ὁρίζεται.

Λιτοῦ ἦς λιτὸς ἀφελὴς ἡ φράσις
καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ, μανίαν μαίνῃ· ἔστι
γὰρ τῆς ἀφελοῦς ἴδιωμα φράσεως.
τὸ εἰπεῖν τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν ῥῆμα, τὸ
ἀπὸ τοῦ πράγματος παραγόμενον, ὡς τὸ
ὕβριν ὑβρίζεις. καὶ φυγὴν φεύγεις·
ἑαυτῷ τοῖς προσαπτικοῖς οἱ αὐτοὶ
καὶ αὐτοὶ τῷ ἀπαγορευτικῷ·
κἀκείνου μὲν τὸ ἀεὶ σοφώτερος ἔνθεν
μὴ φορεῖσθαι τοῦ πράγματος ἀδύνατον. μὴ τοῦ
σοῦ ὦ ζῶντι τῆς ἐπιούσης ἐπιδόσεως· τοῦ
λαμβάνοντος· μὴ ἀνδρὸς, οἱ δὲ τὴν κρίσιν
αὐτὴν τὴν κρίσεις· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίδοσιν
ἐν τῷ πολυδώρου λέγομεν· οἱ δὲ αὐτοὶ

ὁ δραστηρίου ἀντὶ τοῦ δραστηρίου δέξιν ἐγκηθ ÷

ροπαῖον παρὰ τοῦ κυδὸς δηλοῖ πρὸς τοὺς

πολεμίους παρ᾽ εἰληπται· καὶ παρὰ τὸ ἰσοφ

νεῖ εἰ θὲς μὲ φορεῖ ἀζουσαις· ὦ γύναι

κες οὐκ ἀζήξετε τοῦ τὸ λλη βοὴν στῆ

σαι καὶ τρόπαιον· καὶ οἶμαι κατὰ ἀνα

λογίαν τοῦ τρόπαιον παρὰ σφίσιν τῷ

προφέρεσθαι· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς τρό

παιον καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐράνιον

τῷ καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου τρόπαιον ÷

αἰ τὸ ὅμοιος πρὸς τὰς πολεμίους ἐκ

φέρονται ὡς καὶ παρὰ ὁμήρῳ· ὡς ἀεὶ

τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὅμοιον· καὶ

ἔστιν ἀνάλογον· λέγεται ἀπὸ τοῦ οἷος ὃ

δὲ διὰ τοῦ μεταβαίνειν ὅταν πρὸς τῆς

γοει καὶ ἅπαντα πρὸς τὰς ἀναλογίας· δὲ

λοῖος· ὁμοῖος· ἑτεροῖος· παντοῖος·

ὅτῳ καὶ τὸ ὅμοιος· τὸ μέντοι ὑπόδολο

συλλαβαὶ εἴρηνται, διὰ τὸ γλοιός· φλει-
ός· προστίθεται δὲ μὲν προσκειμένη
διὰ τὸ κολοιός ὄνομα ὀρνέου· τὸ
δὲ ὅμοιος πρὸ τοῦ ξένου κατὰ κοι-
νὴν συνήθειαν. + +
ῥέπει ἡ ἀττικὴ τὸ σ εἰς τὸ ττ
δὲ εἰς ξ· γλῶσσα θάλασσαν θάλατταν
λέγει· καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον· καὶ τὴν
συμφορὰν ξυμφορὰν· ἐπεὶ δὲ τὸ εἰς
ξ ἐπὶ τῶν ἀττικῶν προθέσεων ἀρχο-
μένων· καὶ συντεθειμένων λέξεων μόνον
καὶ αὕτη δὲ ἡ σὺν καθ᾽ ἑαυτὴν εἰς ξ
πεσοῦσα ὡς τὸ ἀρτέμιδι ξύν: + +
αὖ τάρα ἀττικόν· ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ
λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς
ἀττικοῖς· ὡς καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ· ὡς οἱ μὲν
μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· ἀντὶ
τοῦ κατὰ παρεμφέρον τοῦ ἤγουν ὡς πῦρ

ἀπενέμοντο ἅπαντι· καὶ πλεῖστον ἀφ
νεμ. στρατηγῶν ἡμῶν· αὐτὸς τὸ καὶ στρατη
γῶν καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ τῆς συγγρα
φῆς· καὶ τὸ ὑπλεῖστον ὁμιλοῦντα ἄνθρωπον
ἔργον ἡμῖν προεξιούσας τὰς ὅπλων τῶν
ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργῶν· αὐτῶν
διὰ τὸ ἡμῖν κακουργεῖν· καὶ ἐν βραχεῖ· λέ
γει γὰρ καιρῷ ἢ λόγῳ· καὶ τὸ ἐν ἀκαρεῖ
δὲ χρόνον ἐστί· καὶ εἰ δεῖ ἡμῖν πειρᾶ
σαι ἵνα γνῶσιν οἷοί εἰσι· λείπει γὰρ τὸ βού
λει· εἰ βούλει γάρ φησι πειρᾶσθαι.
καὶ κόπτων ἀμφοτέραισι· λείπει ταῖς
χερσί· καὶ καλὰ ἄριστον τὸ θεῖον βορβόρου
προσέβαλεν ὦ ἄναξ ἡράκλεις· λείπει
γὰρ τὸ φανὴ κόσμου: + +
τοῖς κακῶν δὲ ἡμῖν τὸ εὐθὺς αὐτὸς ἐν τῷ δήμῳ
βαλανεῖα· ὡς πλεῖστον ἀφανεῖς ἐν λουτροῖς
τὰ εἰρημένα τὰ ἀπαντῶν ἔνθα

ἀπολύουσι αἱ λέξεις
τῶν ἀστικῶν ... οἷον
... λέγει ...

δὲ βουλευσαμένων αὐτῶν· οὐ πεῖ πεῖρασμα τος
φαύλου ἐνδοῦσι· καὶ οὐ χινήσασιν αὐτὰ
τοῦ ῥηθέντος· καὶ θουκυδίδης ἐν ταῖς τε
ταξ τῷ κυραθεὶς δὲ· οὐδὲ ἐν ταῖς δια
φοραῖς ὁπηνίκα χεὶρ ὁρμᾶται· νυκτὸς
τε πόλεμον ἐχθροῖς ἐπόθησε.
β λήχωνα· διὰ τοῦ β· οὐ διὰ τοῦ γ
προφέρουσιν οἱ ἀττικοί· ἔστι δὲ βοτάνα
μὲν αὐτὴ τοιαύτη· ἱστορεῖ γὰρ ὁ
παράστασις βαρυνομένους εἰ γὰρ ὕ
δωρ βρέξαντες βλήχωνα πίνοιεν·
τοῖς γὰρ νοσοῦσι τῶν κηρότων θεραπεύου
σιν ἐν οἴνῳ ἢ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀπ
εσφθεῖ· ὁ γὰρ ἐλάμβανον βλήχωνος.
λαος καὶ ναός· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν
μενέλαος πρωτεσίλαος καὶ ἁπλῶς
πάντα διὰ τοῦ αος· διὰ τοῦ εως προ
φέρουσι· μενέλεως πρωτεσίλεως

νεώς· λεώς· κλίνονται δὲ πάντα καὶ τὰ
ἀρσενικὰ τοῦ ἔω, τοῦ μενέλεω· τοῦ νι
κόλεω:· + +

βλέπος λέγεται τὸ βλέμμα, ὡς παρὰ
εὐφορίωνι, ὡς ἔστι τοῦ δραστικοῦ βλέπος:
καὶ τοῦ δραστικοῦ τὸ προσλαμβάνον
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible], ὥς ἐστιν εὑρεῖν παρὰ ἀπολ
λωνίῳ καὶ παρὰ εὐφορίωνι, ὡς ἐν ὄρνισιν·
ἤδη ἐκ [illegible] ἐξερημωθεὶς [illegible], ἔμαθ
ἔλαβεν:· + +

[illegible] καὶ τὸ [illegible] ἐν προθέσει
εἰς σύνταξιν [illegible], οἷον ἐν
ᾅδου, καὶ εἰς ᾅδου καὶ οἶμαι· ἐν ταῦ
τα ἐλλείπει εἶναι τὰς προσθέσεις τῶν
ὀνομάτων, ὅ ἐστιν καὶ τὸ ἐν ᾅδου:· +
[illegible] ἐστι καὶ τὸ ἀναστροφῇ, ὡς [illegible]
κυδίδης ἐν τῇ [illegible] συγγραφῆς

κατ᾽ ἀρχάς· καὶ εἰ μὴ συμβῇ ὅπερ α· εἰ δὲ
μή· μιτυληναίοις εἶπεν· καὶ ὡς τὰ πρά
δοῦναι· καὶ τὰ ἐξῆς καθελεῖν· καὶ πειθο
μένοις χρησάμενοι· καὶ ὅμηρος· ἀγγεῖ
δὼ σοι τὸ γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί· λεί
πει γὰρ παύσασθαι ἢ ἢ σοῦ γ᾽ ἄλλο :· ✝ ·
πρεσβείαν· πρέσβεις καὶ τὴν
καταβοὴν καταβόησιν· ἤγουν ἀγαθὴν
ἀγάπησιν καὶ μάλιστα θουκυδίδης :· ✝
τὸ δ᾽ ἄχρηστον περιπέσεσθαι καθόλου καὶ
ἄπλοκον· ὡς πράγματα ἄδηλα· ὑμεῖς δὲ
δημος κατὰ θεὸν ἐκνενευρισμένοι· καὶ
ὅμηρος· ὡς φασὶν ἢ πληθύς :· ✝ ·
ἀϊδρείην γὰρ οὐδὲν ἀπλοκώτερόν ἐστι· ὡς
ὁ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἐθνικ
κὸν δὲ οἱ μὲν ἀμήκειν καὶ πάνυ θερα
πευόμενοι ἐν τῷ οὐδὲν ἕνα τέσσαρα ἰαμ·
ὡς εἶπεν ὅτι χρὴ προσφέροντες ὠφ

λεῖν, ἀντὶ τοῦ δουλοῦν :+ :+

νοπρεπὲς δὲ καὶ τὸ χλευάζεσθαι·
τὸ λέγειν ἀττικῶς ἀντὶ ὁριστικῶν ὁπο-
ἐστὶ ἀττικόν· ὡς ὁ Θουκυδίδης· τάχα οὖν
φησὶ μὴ οὐ χείλη κόνιν ἀναδυόμενοι τὴν
ἃς καταδύσεσθαι, ἀντὶ τοῦ καταδύσονται :+

τὸ χρῆναι τὸ οὐδὲ μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ γ
τοῖς ἀττικοῖς διασκέπτου γὰρ αὐτάς· αὐ-
τίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ· αἱ
λαί τε ἐσβολαὶ εἰσὶν ἀττικαὶ πελο-
ποννησίων, οὐδὲν μᾶλλον τῶν ἀθηναίων
ἀπανίστασαν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπανίστασαν :+

τὸ δένδρος λέγεται παρ' αὐτοῖς, ὡς
ὁ Θουκυδίδης· καὶ περὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐσ-
ρωα ἀπὸ τῶν τοῖς δένδρεσιν, ἀεικ-
ἔσαν μηδὲν ἐπεξιέναι· ὑπὸ ὄντος· δέν-
δρῳ ἐφεζόμενοι· τοῦτο γὰρ ἡ ἀθετ
τὸ δένδρος, καὶ κλίνεται τοῦ δένδρεος

κ δ' οὖν καὶ τῷ δένδρει· καὶ μετὰ πλασμοῦ

δενδρέω· + +

αἱ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀ-

νομάτων κέχρηνται λέξεσι· καὶ ὁ λίθος· καὶ τὸν

γρὸς ἰσοσθαμένων· καὶ παρὰ ἀριστοφάνει

ἐν ἑκάβῃ τῷ δ' ὢ λίαν παρέλκες ἀπελ-

θεῖ ὦ μοι γυναῖος, αὐτὲ γυναικὸς· +

ὁ ὅθεν ἀμήτρας· ὅσπη μήτρας λέγονται· καὶ

μόλις μόγις· + + +

τὸ δ' ἔτι μὲν ἡ τάξις, καθ' ὅτι καὶ τὰ

λίκων, ὡς ὁ θουκυδίδης· ἐστ' οὖν τὸ

χρόνον ἀρέσκει· παρὰ τοῦ αὐδεῖα πίστου

ἐπὶ θάλατταν· ὡς σοφοκλῆς· οὐ γάρ

μ' ἀρέσκει γλῶσσα σου τεθηγμένη, ἀν-

τὶ τοῦ δ' οὐ γάρ μοι· καὶ ἄλλα ἄρρενα αὐτοῦ

εἰς τῶν λεγομένων παραδείγματα· ἡ

παρὰ ὁμήρῳ· καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς αὐτοῖς

κεῖνος, κεῖ ἢ ἐνθάδε ἢ ναῦς, δ' ἡ

εἰς ε τρέχοντες καὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω
μέγα ἐκτείνοντες νέως τοὺς γράφου
σιν τε καὶ φθέγγονται: + +
τῶν ἀρκτικῶν εἰς ους εὐθειῶν γινο
μένων, διὰ τοῦ εος γενικῶν τὸ ως
ἐκτείνουσιν ἀττικοὶ, πηχέως καὶ οἱ
νέως λέγοντες· τὸ δὲ ω ἀντὶ τοῦ πε
λέως ἢ ἐμμέτρα φέρεται ἀντὶ γαιῶν παρὰ
τοῖς κριταῖς ἐκφερόμενον τῆς κοι
νῆς ἐστὶ διαλέκτου: + +
τὸ ἀνύειν, ἀνύττειν φασίν, ὡς ἀρι
στοφάνης, ἐν ὄρνισι, μάτην ἀξαιτὰν
ὅσοι ἀνύττομεν, καὶ θουκυδίδης· καὶ
ἔστι ἄλλο ἀνύττειν μὲν οἱ ἐπιβαλλό
μενον ἐνταῦθα εἰς τῆς ταύτης συγγραφῆς: +
ι ἐν τισὶ τῶν λέξεων προστιθέασιν,
οἷον τουτί· τουτονί· οὑτοσί· νυνί: +
τὸ εἶναι παρέλκειν παρ' αὐτοῖς· ε

γνωρίσωμεν, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν

τῇ ὀγδόῃ, καὶ τοὺς ἐπ' ἐκείνοις εἶναι,

καὶ ἀκεῖτοι καὶ βιαιότερον ἀπαθνικῶς

ποιεῖν:~ + +

ἐξαιρέσεις τῶν ἀτόπων εἰσὶ δύο.

ἑτάζων γάρ φησιν, ἀλλ' ἑταίρων. ἀπὸ

δ' ἐγώ, ὅτι καὶ Δωριέων, καὶ Αἰολέων φασίν:

τὸ ὡς παρὰ αὐτοῖς παρέλκειν νενόμι-

σται, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιττικῶς δὲ

Θουκυδίδης ἀξιοῦται, καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς

οὐδὲν ἐμποδίζει χρήσασθαι, ἀλλὰ τὸ δ' αὐτοῖς: +

εἰς πρόθεσιν, ἐς λέγουσιν, ἐς χρῆ-

σιν. ἐς παράδειγμα, προφέροντες. +

δὲ ἀλλὰ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηνται,

ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ κεφαλαιοῦντες μάλιστα

ἐξ δέ. δὲ ὡς ἐξῆκει αὐτοῖς τὴν ἀγροικιάδην

καλλιγραφοῦσι καὶ μὴ τὴν αὐτὴν τρόπον δὴ

μεταχρωμένοις βασιλευτέξην κηκα

χον ἔχειν· καὶ ὑπεροχήν· οἷον δὲ πλείονα αὐτοῦ·
ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δέ· καὶ ὑπεροχήν·
οἷον δέ· ἀντὶ τοῦ δηλ. προέλαβε φθάνω σε
τὸν θουκυδίδην δηλ. + +

καὶ τῆς ἀναλογικῆς καὶ ἀληθείας χάριν
τῆς ἀντὶ πλαγίας συντάξεως· ὡς ἐν τῷ πρὸ
δὸς θουκυδίδης· ἀλλήλους γὰρ ἅπαντες
οἱ τότε δὴ μετὰ ὑπὸ πλέως προσήκαν· ὡς μὴ ἔ-
χοντος τοῦ κατὰ τῶν γεγενημένων· ἀντὶ τοῦ ὡς
μὴ ἔχοντος τοῦ κατὰ τῶν δεδεγμένων· ἐν δὲ
τῇ ἑτέρᾳ, τῇ ἀληθείᾳ ἀντὶ γενικῆς ὅτε
ἀρχὴν ἔχει· οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον
καταπλεύσαντες ὡς ἑταίρων ἀπήλθον
μετ' οἱ στρατηγοί· ἀντὶ τοῦ· τῶν ἀθηναίων
καταπλευσάντων· καὶ ὅμηρος· οἱ δὲ
δύο σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκά-
νει· καὶ ὁ φιλόστρατος ἐν βίοις τῶν σο-
φιστῶν· ὁ πρωταγόρας ὁ φάριος τὸ θαῦμα

τὸ ἐγχώριον καὶ πολλάκις αὐτοῦ καὶ πολυ
σχιδεῖς αἱ μορφαί· δαίμονες δὲ οἱ μετέωροι
ἐς ἢ μέρος ἐπὶ τῶν παθεῖ τοῦ ἐγχωρίου πενθ
ουν· αὐτὶ τοῦ· τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων: +
αὐτὶ τῶν μεσημβρινῶν ἀττικοὶ τοῖς σχῆμα
σι καὶ χρῶνται καὶ αὐτὶ ῥήματι ἐναλλὰξ με
τοχαῖς· ὡς θουκυδίδης· ὁ χρηματίζων
ἀφεὶς· αὐτὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματίζειν
σάμιος· + + +
τὸ ἡ πτέλκει ἐν τοῖς ἀττικοῖς
ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ θουκυδίδης ἀρχίσκεν·
ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος· ἢ ἃ
πρὸ τῶν πολεμίων· οὐ γενικῶς· ἀλλὰ πρὸς
τὸ λιμενίοντος: + +
ἀλλὰ αὐτὶ τοῦ ἀπέκλευμα τοῦ πολλά
κις τεθέασαι· ὡς καὶ τὸ ὁμοίως· ἀλλὰ τὸ
μὴ κατ' ἰδίαν λεγόμενα: +
παραλαμβάνει τὰς αἰτιατικὰς ἀντὶ

στεις ἀντὶ τοῦ γλωσσικὸν καὶ ἀττικόν· ἐστὶν ἴδιον
οἷον μετὰ συχνὸν πάλαι θεὸς προσέων ἀ-
περ εὐρέων οὐρανόν· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ
Ἐκφέρειν τὰς κλήσεις καὶ ἀντὶ
ἀθειῶν· νεφεληγερέτα Ζεύς· ἀντὶ
τοῦ νεφεληγερέτης. · [illegible] ·
Λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις
ἀντὶ μιᾶς καταφατικῶς ἀττικόν· ὡς
θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς ξυγγρα-
φῆς· ξύμμαχοι μὲν γενόμενοι· οὐκ
ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων· ἀντὶ
τοῦ ἐλευθερίᾳ· εἰ γὰρ καὶ μία ἐστὶν
ἀπόφασις ἡ οὐ· ἀλλὰ δὴ καταδουλώσεις
ἔθεντο τινὰ ἀπόφασις ἐστί· στέρησις γὰρ τῆς
ἐλευθερίας τὸ σημαινόμενον· καὶ ἐναντιού-
μενον τῷ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι.
ὡς ὁ ποιητής· ἐπεὶ οὐ μὴν ἀφανέστατ-
β ἀγαθῶν· ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος.

[...] θηλυκῶς τι λέγειν ἐν τῇ συν-
θέσει· ἔστι δὲ τὸ [...] οὐδέτερον
οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες,
ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον· ὡς ὁ [...]
νεφέλη δέ μοι ἀμφιβέβηκε κυα-
νέη· τὸ μὲν οὔποτε λήγει· ὡς πρὸς
νέφος γὰρ ἀπήντησε. Καὶ ὁ θουκυ-
δίδης· ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γίνεσ-
θαι τοῖς ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν
πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆ-
ψαι, καὶ περὶ λῆμνον, καὶ ἐν ἄλλοις
χωρίοις· λεγόμενον γὰρ εἶπεν ἀπὸ [?]
τικαῖς πρὸς τὸ νόσημα:
[...] ἀπὸ τῶν εἰς ευς ὀθειων[?] εἰς
εἰς πληθυντικὰς διὰ τοῦ ης γρά-
φονται· βασιλῆς, ἱππῆς καὶ στέ-
ρησις τῆς ει διφθόγγου τὸ ε εἰς
η· ἐνίοτε καὶ τὸ ι προσγράφουσι.

κλεῖδα κλῆδα· προειδέον προηΐδειον· +

αὐτὴν οὐ ἀπαρέμφατον ποιεῖται ἀπαλλακτικῶς
λαμβάνουσι· ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ
τῆς συγγραφῆς· ὧ μὲν τὸ βουλεύμασι· καὶ
μηδὲ ἀπ᾽ ἄλλων ὀλίγον διαφθείρεσθαι ἢ οὐ τῶν αἰ-
τίων· ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγων αἰτίων· καὶ ὅμηρος
α. ἰλιάδος· οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διῒ φίλον
καὶ τῇ συνηθείᾳ τὸ ἀπαλλακτικὰ ἀπαρέμφατα
χρώμεθα· ὥσπερ· ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν
ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν· καὶ ὁ θεολό-
γος· καὶ οὐ προσδοκῶ σοι μὴ· οὐδὲ καθυβρί-
ζομαι· οὐ μὰ τὸν ὕπατον ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς
ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα· +

ἀγορᾶς ἐπιμελεῖσθαι τοῦ χρυσοῦ νενό-
μισται· ὡς ὁ θουκυδίδης· καὶ πρὸς αὐτῶν
τῶν ἀθηναίων ἐδέξατο· ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν
ἀθηναίων· καὶ ὁ ἀφθόνιος· τοιαῦται γὰρ
ἀρεταὶ πρεσβείων ἔχουσι καὶ τὰ μὲν αὐτῶν

ρόβιον : .

Ζ. ὁριστὸς δὲ καὶ ὁ καλούμενος παράσοφι-
ον· καὶ ῥητὸν μυρία παρασύνημα ἐστὶ
ἀρχαῖον αὐτὸ καὶ ἐν τῷ ἐκτὸς χρυσὸν γραφικὰ
ἐστιν ἰδεῖν οὐρανοῦ τῶν ἀρχαίων· φασὶ γὰρ οἱ
δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι. τὸ
ἐν τῇ πλείονι καὶ ἐν ἁπλουστέροις ἐστὶ [illegible]
[illegible] ἐξάκουστ[illegible] ✝ ✝

Σ. ποιητικὴ καὶ τὸ ἐπιθετικὰ λαμβάνει
αὐτὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ὡς τὸ [illegible]
παρθένος· καὶ αὐτὰ παρὰ τοῦ [illegible] αὐτῇ
τικῶν· ὡς τὸ γύναι. καὶ τὰ [illegible]
γυναικὸς ἐθήλαξε μαζοί ✝ ✝

Κ. αἱ τοιαῦται [illegible] παραλαμβάνει
αὐτὰ γενικῶν ὡς ὁ ποιητὸς· οἷον τὰ τοῦ αὐ-
τοῦ ἐκ θεολόγος· ὁ θυμὸς ἔστω [illegible]
μόνου τοῦ φωτός· [illegible] οὐδὲ ἔπεσες· αὐτοῦ
οὔτε [illegible] δὲ ἔπεσες ✝ ✝ ✝

ἀθροισθῇ εἰς τὴν αὔξησιν· καὶ ἑτέ
ρας αὐξήσεις ἐπιθήκειν· οἷον ἐθε
λόμενοι ἢ βουλόμενοι ἐδυνάμην· ἢ δυνά
μενοι· παρὰ ἀνάγκην παρασυνάγκης· +

γὰρ σὺ ἐπιεικῶς, ἀντὶ ἁπλῶν παρα
λαμβάνουσιν· ὡς ὁ θουκυδίδης ἐν τῷ
τέλει τῆς συγγραφῆς· τῶν γὰρ ἀφι
σταμένων ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ τὸ
μᾶλλον αὐτοῖς πεῖναν ἀπολιπόντων οἰστέα
μένοις καθόσον ὠφελεῖται μὴ ἐν τῇ
δόσει ἔχοντα νομίζοντας δεῖ εἶναι πρὸ
σόντας τῶν προτοῦ φίλων· χεῖρον ἤδη
ταῖς· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ χεῖρον αὐτοῦ
κακοῖς καὶ ὅμηρος ζῶν πρὸ οὐρανοῦ
θεῶν ὁλοφυρόμενος ἦν· Καὶ ὁ θεολόγος
ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ χριστοῦ γέννησιν λόγῳ·
ἡ ὡς ἀπὸ τῶν χειροτέρων ἐπὶ θεῖα τὰ
ὁλα· ἢ τῶν λυπηρῶν ἐπα

νελθὸν τὰ χρυσόθετα· αἰπόλος τῶν αἰγῶν
στῶν ἐν θετὰ λύπησα : + +
ωντα ὅτι ἢ ὑπὸ θετικῶν αὐτὸς οὖν
κεντικοῦ πολλάκις· αὐτὸ ἐστὶ τοῦ θη
ρίον θηριοδέστερον πάντων· θηριωδέ
στερον λέγουσι : + +
ὅτι οὐ αὐτὸς τοῦ ὅτε χρῶνται τοῖς
ὅταν λέγωσι ῥινόσυμα· ῥύπασμα
μα· ῥύποναι· + +
Ἀθείας τὰς πληθυντικὰς ἐπι
στικὰς ἐκφέρουσιν· οἷον ὦ τέκνον ὦ
φίλος ἀντὶ τοῦ ὦ τέκνον ὦ φίλε προσφωνῶν : +
κῶν καὶ τὸ λέγειν· τῶν ἐπα
θες ὀργὴν ἔχει· αὐτὸ τοῦ ὑπὸ τῶν θ
παθες· ἔξωθεν λαμβάνομεν ἐκ τοῦ
ὑπὸ προθέσεως : + +
κῶς ἐκφέρεται διὰ τοῦ θη
διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα

περιόσαντα· ὡς τὸ ζηλωτός ἐστι· ἀντὶ τοῦ ἔστη: †

Τηλικῶν ἐστι καὶ τὸ ᾔδειν· ἀντὶ τοῦ ᾔδει. καὶ ἐτεθύφειν ἀντὶ τοῦ ἐτεθύφει· ξενοφῶν τῶν γὰρ ἐπὶ ὕστερον συντιθέντων τοῖς περὶ αὐτὸν πεπονθότων(?) ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν: †

Τί αὐτὰ ταῖς ἀκμαῖς τῶν κινδύνων πεζαγ ἀμβα-νομοῦντας ὡς Ἀριστοφάνης· ἕως συνεξέβη τῆς ἐπιφανείας ἀντὶ τοῦ ταῖν ἐπιφανῆ: †

Τὸ ἐπὶ ἐπιφανεῖ πεσόντα παλαιᾶς λέγουσιν Ἀττικοί· οὐ διὰ γραμμάτων(?) ὡς ἂν λέγεσθαι ὡς Πίνδαρος· οἱ μὲν παλαιοὶ δεσμοὶ ὡς δέσεται· ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῶς: †

Τηνικοῦτο καὶ τὸ ἀπαρχῆς ἐνιαχοῦ ἐκφέρεται· Οἷον· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῶν λακεδαιμονίων· λέγειν τοῖς λακεδαιμονίοις· ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· διὰ μικρὸν τὸ παιόνων· ἀντὶ τοῦ παίονας· †

τινῶν καὶ τὸ λέγειν βασιλίς, ἀντὶ τοῦ
αὐτὸ τοῦ βασιλίσσα, ἀνυστέον. +

+ ἄλλα περισσατικὰ παρ' ἀττικοῖς λέγεται
ὡς παρ' ἀριστοφάνει· ὦ ζεῦ διὸ πλεῖστα
κακόπλεως πανταχοῦ ἀντὶ κακοδαίμονος, οἷον
ἀθλιώτατον, λείπει γὰρ τὸ ὀχλίασον. +

ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ
ὅπερ ἀμφὶ βολβιτοῦ λέγομεν, ἀκροκω-
πόρρω. + +

τινὲς καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύνα-
ται, ὡς ὁ πλάτων· τὰ χωρία οὐδέν με
θέλει διδάσκειν· +

τὸ αὐτὸ καὶ ἀθείας αἰτιατικὴ
προσλαμβάνειν ὡς ἀριστοφάνης ἐν
ὄρνισιν, ὡς τὸ δεινὸν γελοῖον καὶ εὐήθης
τὸ παραβεβρωκὼς οἰχόμενον, εἰ καὶ τὸ
πρὸ τοῦ νοσηκὸς παγίν, αὐτὸ δεινοῦ γε καὶ
νοσηκὸς παγίνον καὶ εὐήθης βεβρωτὸς οἰχόμενος. 109

+ + +

ἠμβλυμμένην· ἀπημβλυμμένην λέγοντος· τοῦ
τὸ δὲ εἰκότως· φασὶ γὰρ αὐτὰς τὰς
κόρας ἀμβλύνεσθαι: +
τῶν κακῶν κατὰ λέγειν· κατὰ τοῦ θράσους
καὶ τῆς ἀναιδείας· ἀντὶ τοῦ· φησὶ τοῦ
θράσους· φησὶ τῆς ἀναιδείας· καὶ
παρὰ ἀξιοσόφους· ὁ ζητῶν τὰς λεπτότητος
τῶν φρενῶν: + +
τὸν ἐγκέφαλον· ταῖς μυξώταις ἀντὶ ὀνό-
ματος· ὡς ἐν βαρβάροις ἀξιοσόφων·
ἐπειδὴ ταυτὸν εἰωθότων [illegible]·
ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθίμων· καὶ ὅμηρος· τὸν
δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον
ηὔδα· ἀντὶ τοῦ πινυτός: +
λεκοῦ κατὰ εἰπεῖν πειθοῦς εἰπεῖν
σχηματίζειν γάρ· εἰπεῖν λόγους· ἀντὶ τοῦ
δὲ· καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσιν·
ἄγε νῦν λέγε· εἴ σοι δοκεῖ ζηλοῦ [illegible]

δαίμονα αὐτὸν ὅτι ἔχει περὶ φίλον ἀντιπάλων
λακεδαιμονίων αὐτῶν : +

Ἀττικῶν καὶ τὸ πλῆν· ἀντὶ τοῦ πλέον· τὸ
δὲ καὶ τὰ ὦτα· καὶ παλμὸς· καὶ τὸ κνόδος : +

ἀντὶ τοῦ τιθέναι τὸ κ πρὸ κανοῖς ὡς ἀγιστο
ἐν βατράχοις· κ χρώμενοι καὶ τῶν ἀντὶ παλ
λων ναυσὶν ἀντὶ τοῦ παρέχειν τινὰ πείθει.
ἢ κατακλάσαι τῶν ἐκταίων κυκλίοισι
χοροῖσιν ὑπάδων : +

τὸ λαρδινέχων· ἀντὶ τοῦ παίζεις ἔχων·
Ἀττικῶν ἡ ζ. + +

πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν·
καὶ τὸ νίτρον λίτρον· καὶ τὸν σπογγιάν σπο
γγιάν: + +

Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν δηλοῖ καὶ κιχ
λῶ· ὥστε οὐ γὰρ μοῦσιν· ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ
μοί ἐστιν· ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι· καὶ κιχλ
τὸ ὁμοίως ἔστι καὶ οὐ διφθογγον ὡς τὸ ἐπιτρέψον.

χρύσους· ὡς ἀττικῶς· καὶ τὸ χρυσεῖ χρυσῆ
λέγουσι: + +

ἠνέγκατο διχῶς λέγουσι· καὶ ἠνέ-
γκατον· καὶ τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύουσιν
μάλιστα, μὴ προστιθέντες τὸ θεὸν +

τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἔχομεν
τὸ ἐστι· καὶ ὅμηρος· εἰ δ' ἀλλὰ δὴ τεθνᾶσι·
καὶ αἰδοῦμενοι· λείπει· γὰρ τὸ εἰσί·

μυρρίνας μυρσίνας λέγουσι· καὶ
τὸ συρίζειν, συρίττειν· καὶ τὴν ἐντελέ-
χειαν καὶ ἐντελέχειαν· καὶ κολοκύνταν
κολόκυνθαν: + +

κναφεῖον, γναφεῖον λέγουσι· καὶ
τὴν ἀσφάραγον, ἀσπάραγον: +

πλινθίον καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας γελᾶν,
τὰ ἀθεῖα ὡς ἀρίστοφ ἐν βατράχοις·
ἐπὶ τοῖς πτερωτοῖς λέγουσι τοῦ κιννάμου
ἀντὶ τοῦ τινὸς πτερωτοῦ: +

τοῦ εἰς τῶν τοῦ ῥήματος τῆς μεσότητος
εἰς ον παραχθεῖσι· δέον λέγοντες·
καὶ πρέπον· ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ
πρεπόντως + +

τὰ εἰς ων λήγουσας εὐθείας τῶν
παραθετικῶν καὶ συγκριτικῶν ὀνομάτων
εἰς ους παράγονται· οἷον μείζους καὶ
ρους· κακίους· ἀντὶ τοῦ μείζονες· κα-
λίονες. + +

Τὰ ἀπὸ φαῖς καὶ ἀκόρως ῥήματα
τὸ ἱμάτιον θοιμάτιον λέγουσιν·
τὸν ἄνακτα ὤνακτα· καὶ ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ
ὁ ἄνθρωπος: + +

ἀντὶ τοῦ ε ῥήματα· τὸ θάτερα
λόν θατέρου· καὶ ἄρρεν ἄρσεν: +

παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς
ῥήματι ἀντὶ τοῦ γράφω πράσσω λέγων·
καὶ πειράσω· ἀντὶ πειράζω. +

σαι φερέσθωσαν καὶ νοείσθωσαν· ἀντὶ τῶν γ'
φερείσθων νοείτωσαν·

Γενικαὶ ἐστι τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν προσώπων προστατικῶν ῥημάτων χρῶνται· οἷον φερόντων καὶ λεγόντων· ἀντὶ τοῦ φερέτωσαν καὶ λεγέτωσαν: + +

εἰς ις προσηγορικὰ παρὰ τοῦ ιος κλινόμενα διὰ τοῦ εος προφερόμενα· τὸ ἐπὶ τοῦ ο· εἰς ω μετὰ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων· εἰς ε μακρὸν βαρύνονται· οἷον ὄφις ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἀττικῶς: + +

ΔΩΡΙΔΟ

ὁ θεός ἐστιν ἐν διφθόγγῳ κοινὸς· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· πλέος πλῆρες· ἰσομηνέος ἰσομενὲς· καὶ ὁ

ὅμηρος· ἴσομεν ὡς καί σε χεῖρ' ἐπιόντα
τῷ τοῦτο καὶ ἰωνικοί: + +

τὸ α πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν· οἷον
τύπτομεν καὶ χρυσοῦμεν· τύπτομες καὶ
χρυσοῦμες λέγουσι: + +

πρῶτον τῶν παθητικῶν ὁριστικῶν·
καὶ τῶν ἐνεστώτων πρῶτον· οἷον τρέχ-
ομεθα καὶ χρυσούμεθα· ἐχρυσούμεσθα
καὶ χρυσούμεθα λέγουσι· καὶ θεόκριτος
οἱ θυατρὶ πελόμεσθα τὸ δ' αὔριον· ἢ
ἐσορῶμες· τὸ δ' ἔρεσθαι καὶ ἰωνικοὶ: +

ἡ εἰς α μακρὸν τρέπουσι· καὶ
τὴν σελήνην σελάναν λέγουσι· καὶ
τὸν ἥλιον ἄλιον. + +

τρέχουσα λέγουσιν· ὡς θεόκριτος
πῆ τὰς ἀστερόεσσας δαφνὶς ἐλαύνεται:

ἐπαναδιπλασιάζουσι τῶν δωριέων
ἀορίστων τῶν δωριέων ἐν αἷς

θεόκριτος· καὶ γὰρ ἀοιδῶν οὔτινα
εἰς ἀΐδαν γεγηθότα λελαθοντα φῦλα
ἐκεῖς· ἀλλὰ τοῦ λήθη κρίουσιν +
τί γνώμης τῶν ἐννεάδε τῆς ἀσίου
λαδοιότες ἀρετῆς εἰς ὃς ἐθείασθη
δόλια καὶ αὐτῶν ἐρώτων οἷον ταῦρις ἐξ τοῖς
θεόκριτος· ἢ κατὰ πυκνιώ κατάκλη
πα· ἢ κατάπτωσω + +
κίρναιτο ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ πόρου
φωνήεντος ἐστι τοῦ α· ἢ τοῦ ε· ἐστω
μετα· καὶ τὸ κιώναν· καὶ τὸν δωριέ
ων ἐστι· ὡς θεόκριτος· θέρος ἰδώ
ξ αἰτίνας ἀδαφωνα· + +
προσθε· καὶ πρόσθε· ἔνθα· καὶ
ἔνθεν λέγουσιν· θεόκριτος· πρακτι
νόα ἐνθάδε· + + +
πρῶτος· πρότερος· καὶ πρωτεύων
πρωτευουσ καὶ τὸ ἦθον ἤνθον· καί

θεόκριτος· μῦθόν τι βουλεύεσθε τί τοι
μῆνες ὤπολλοι ἤν θέου :· +

Τοῦ ἄρθρου τῶν πληθυντικῶν ἐ-
χόντων τὴν ἑξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχομένην, διὰ τοῦ ω μεγάλου προφε-
ρομένων, ἐκθλίβονται τοῦ [illegible] τὸ ι τοῦ
ἄρθρου, οἷον ὤπολλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ
ἄπολλοι· ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι, καὶ
κιρνῶσι τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα, προγρα-
φομένου δὲ καὶ τὸ ι τοῖς αὐτοῖς [illegible].

Ἔστι δὲ ὁ πλεονασμὸς οὐ μόνον τῶν
φωνηέντων ὡς εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τῶν συμ-
φώνων· ἔστι δὲ ὁ πλεονασμὸς τοῦ ἀ-
τοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ
τὸ μέσον οὐ κατὰ πλεονασμὸν τῆς συλλαβῆς,
οἷον· μέζον, μέσον· τόσσον· τόσον [illegible].

Καὶ εἰ τὸ κεφαλίδεσσι· τοῖς τὸ
ἐκθλίβονται, καὶ κιρνῶνται τὸ [illegible]

ἢ ε̄ ἐς ἢ γράφεται φιλοῦ· εἰς δάσος ἔχοντα τὸ θεὸς
θεόκριτος κῆφα δωφυτάγαι· τὶ τοῦ ται καὶ
ἀδέξι καῦρα· πάλιν ἀνακραίνων παντελῶς σε
παραφορεῖται: + +

ἐγένετο· ἐγένετο λέγονται· σύμφωνον τὸ
τῆς νέου συλλαβῆς τὸ ε̄· ὡς θεόκριτος· ὦ πρὸς
οὐ ἐσορῆται μηνάδας οἷα βαταίνται τέκε
ται ὀφθαλμοῖς· ὅτι οὖ τρόπος αὐτὸς ἐδέετο.
αὐτὸ ἐγένετο: + +

τὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπω
μένων· τὰ εἴτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν
ἐνεργητικῶν· τὸ βοῶσι καὶ γελῶσι· βοῶντι καὶ
γελῶντι λέγονται ὁμοίως τῇ δωρικῇ ἐνικῶν τῶν
τῶν ἰδίων μετοχῶν πίνδαρος· ὕδωρ γὰρ ἀληθεῖ
χρονοδωδεκαμηνῶν φαίνεται ἐξαπατῶν
τὶ μῦθοι: + +

εἶναι ἔμμεναι λέγονται· πρὸ τῆς ναὶ
τιθέντες τὸ με· καὶ αὐτὸ τὸ τί· εὐτιθέντες
τὸ μι: + + + +

ἀνά· ἀντὶ τῆς ἐν λαμβάνονται· καὶ
ὅμηρος χρυσέω ἀνὰ σκήπτρω· καὶ πίνδαρος·
χρυσέαις ἀν᾽ ἵπποις: + + +

καὶ ταν σοῦ ξενικῶ· σέθεν λέγουσι· πίν
δαρος τραπέζαισι τ᾽ ἀμφὶ δ᾽ ἄλλα ἄλλα νεικζῶν
σέθεν δ᾽ ἱερᾶσαν το· καὶ φάγον : + +
παρὰ πρόθεσιν· οὐ γνοὺ ποιοῦσι συμφώ
νου ἐπιφερομένου· καὶ ὅμηρος· οἱ δὲ θεοὶ
παρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο : +
κλητικὴ ποσειδῶνος· οἱ μὲν αἰολεῖς
πόσειδον λέγουσι· οἱ δὲ δωριεῖς ποσείδαον : +
δίδου· δίδοι· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως τοῖς εἰ
ς προστακτικοῖς τῶν εὐκτικῶν ἐκφέρουσιν· ὁ
πίνδαρος· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι : +
ἐσθλόν· ἐσλὸν λέγουσι· πίνδαρος· ἐσλῶν
γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκο
τον δαμασθέν : + +
πάντη· πάντᾳ λέγουσι· καὶ πίν
δαρος πρόφαντον σοφία καθ᾽ ἕλλανας ἐόν
τα πάντα : + + +
μακαρίας εἰώθασι λέγειν τὰ τῶν θ
ηλυκῶν ἐναγίσματα : + +
φέρουσι δὲ καὶ τὰ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν
πληθυντικῶν, ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν
ἰδίων μετοχῶν· πίνδαρος· ὁρμεῦσι τὰν χεῖ

ρας ἀναπλέκουσι καὶ στεφάνοις· αὐτίκα δ' αὖ
πλέκουσι: + + +

ὄρνιθα· ὄρνιχα λέγουσι· καὶ πίνδαρος
πρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον: +

πληθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως
τοῖς δυϊκοῖς ἐκφέρουσι· πίνδαρος· μα-
θόντες δὲ λάβροι παγγλωσσία κόρακες ὣς
ἄκραντα γαρύετον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον: +

μετὰ καὶ τῶν ἀορίστων προστιθέασι τὸ
τε· πίνδαρος· ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄν-
δρας ὀλέσαις μναστῆρας: + +

τίνα λέγουσι· πίνδαρος· τάχα τίς ἂν
νυμφίον γέρας: + + +

... εἰώθασι λέγειν· ... πίνδα-
ρος· διὸς αἰτεῖ πανδόκῳ· ἄριστα ἐν δὲ αἰτήματι: +

ἐπενθετικὸν τὸ ο τῶν δωριέων ἐ-
στι πνοὴ πνοιὴ φασὶ· καὶ τὴν χρο-
χροιὰν καὶ τὴν ... χροιάν· πίνδαρος· πνοι-
ῆς ὄπιθεν βορέαο· + +

ἄρα καὶ τῶν δωριέων καὶ ἀρσὶ ... ἔναν-
τία τῇ ἀναδιπλώσει· πίνδαρος· ὀλύμ-
πια μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἀδελφ...

ἐδέδεικται: + +

αἱ ἐπουλώσεις καὶ τῶν δωριέων εἰσίν· κε
νός· κενεός: + +

γρ. ὄπιθεν· ὄπιθεν λέγουσι· ἀντὶ τοῦ
γρ. ς· + +

τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν τὰς εἰς
ῶν ληγούσας καὶ περισπωμένας· διὰ
τοῦ ᾶν προφέρουσι καὶ ἀντὶ τοῦ λέγειν
μουσῶν· μουσᾶν λέγουσι: + +

γρ. μὴ ἐστὶ μὴ λέγουσι· καὶ ἀντὶ τοῦ η
καὶ ε εἰς η· ὥσπερ καὶ ἀεὶ σοφώτατος· μῆδον
χοῖρος· + +

οἱ δωριεῖς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· αὐτόν· νὶν
λέγουσι· +

γρ. εἶναι· ἔμμεναι· ... ἦν ...
γρ. σιγᾶν· σιγῆν· ὡς ἀεὶ σοφώτατος· οὕτω
δὲ σιγῶ· οὕτω καὶ τὸ διψᾶν διψῆν· καὶ
τὸ πεινᾶν πεινῆν: + +

γρ. οἴκαδε· οἴκαδις φασίν· καὶ τὸ σε τὸ
ὥσπερ τὸ διὰ χρισῶν· ἀντὶ τοῦ σὲ ἀγρωμένου
περὶ τούς ... λέγουσιν· εἶτα καὶ τὸ ἀ
πὸ ... φησὶν ἀεὶ σο

καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ. κἀκ τοῦ αὐτοῦ φασὶν οἱ
θλίβοντες γὰρ τὴν. εἴπερ γὰρ ἀντὶ τοῦ ε· ἐς ἡ κοιρ-
νῶντες, ὡς ἔξαε· ἔξω. ἐκείρναε· ἐκείρνη
ἐν τῷ ἐπὶ τὰ ἁπλᾶ καὶ σοῦ. ἰδρῶς ἄξιον τῶν ἰδίων καὶ
ἰφονικάδιν. + + +

αὐτοῦ τῶν τοι λέγουσιν· ἀπ' ἐκείνης.
ὀνομάζουσιν: + +

ἰσωθοῖ γὰρ ὡς μαθῆναι ἀκρίσω ἀκρισοῦ
λέγουσιν: + + + +

τί μοῦ· τὶ μοῦ λέγουσιν + +

παρ' ἡμᾶς, παρ' ἀμάς: +

τὶ γὰρ ὑμᾶς ὑμεῖς ἐκφέρουσιν: +

οἱ ἀρθρωπεῖς ἀληθείας τῶν πληθυντικῶν
ἀπὸ τοῦ προσώπου θέασαι. οἱ θεοὶ λέγουσιν, καὶ ταῦ-
μοῦσαι. + + +

ἀξιώσεις τοῦ παιδαγ λέγουσιν: + +
ὅκκος, αὐτὸ γὰρ ὁπηνίκα· καὶ ὅκτε· κρότου
ζοῦνται: + + + +

γλίθας λέγουσι τὰς σφαγὰς τῶν οπορό-
δων: + + + +

τὼς λέγουσιν, καὶ παρ' ἀζ ισο ἐναλλαζ-
νοντιν· ὑμεῖς ὀνόματι βάλλοντας τὼς ἄξους

οἱ μὲν ἐς παλαιὰς τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσοντο: +

τὴν οὐδὲ φθόγγον· εἰς ὃ ἐξέχρισε τὰς μετα-
μάσσας λέγουσι· ἤγουν οὐρανὸν ὤρανον καὶ
γύναιον ἄνδρον: + +

τὸ φασί· φατὶ λέγουσι· ὁ ἐγὼ ἐγὼν λέγουσι: +

τὸ γῆ· γᾶ λέγουσι· ὡς παρὰ ἀριστοφάνει· καὶ
γίνεται γᾶ: + + +

τὸ ἀλῆς· αὐτίκα θέλεις· διὰ τοῦ η· ὡς τὸ
αἰλῆς ἀνγας δέο· καὶ ἀριστοφάνης· αὐτεῖ-
νον· αἰλῆς· ὡς παρὰ καὶ κατά: +

τὴν ἀνάσου μόνον λέγουσι· καὶ ἐπὶ τῶν ζῴων
ὡς τὸ ἀνάτεινον, αὐτείνον ἤγουν ἐπὶ τῶν κατὰ
παράθεσιν λεγομένων· αὐτὰν φοράν· αὐτὶ τὴν
ἀνὰ τὴν ἀναφοράν + +

τὸ σφᾶς μὲν λέγουσι· ἧττα μὲν καὶ βοῶν τὰ
πρὸ ἑσπέρας πάλαι ἀμέλγες τουτέστιν ἧττου
αὐτὰς τὰς βόας ἐφ' ἑσπέρας πάλαι ἀμέλγε: +

τὸ τίθησι· καὶ ὑφίησι· τίθητι· καὶ ὑφίητι λέ-
γουσι· θεόκριτος· ἀπὸ δὲ γὰρ ὑφίητι τὰ μα-
λάξεις καὶ μὲ φυλάσσει: + +

ὕστερον τελικὴν τὰ εἰς πέρας διὰ
τοῦ η γράφουσι· ὡς θεόκριτος· ἤγουν τὰ τοῦ

ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπάσσῃς· +

διμάχαις οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ διμάχαις· θεόκριτος

ταῖς διμάχαις δύω χρὴ μήκωνα [illegible] ὧδε χρῆσθαι:-

ἄλοπα ἄλοπα λέγουσι

καὶ ἔξωθεν λαμβάνουσι· οὐ γὰρ φησὶ θεόκριτος

αὐτίκα, οὐ μὰ τὴν γῆν: +

ἧς φασὶ θεόκριτος· οὐδὲ γὰρ ἂν μὰξ

τᾶς δεσποίνας [illegible], οὐκ ἦν φησὶν οὐ

δὲ τᾶς δεσποίνας [illegible], ἧς ἂν μόρας

αὐτίκα [illegible] ἂν μόρας: + + +

κείσομαι, κεισοῦμαι λέγουσιν, εἰ [illegible]

χρόνον [illegible] οὐδὲ φθογγὸν εἰς [illegible], κεισοῦμαι

δὲ πεσών, καί τοι λύκοι ὧδε μ' ἔδοιεν: +

θέασαι· θᾶσαι λέγουσι, θεόκριτος· θᾶσαι

φίλος, ὡς καλόν [illegible] καὶ πάλιν θᾶσαι μαι

θυμαλγὲς ἐμὸν ἄλγος + +

ῥιμαχίδες λέγουσι [illegible] αὐχμὶς τὰ ὄρεια [illegible]

ὄπου· ἅμα λέγουσιν: + +

τίχρυ ἔμπροσθεν ἐμπρόσθε λέγουσι· θε

όκριτος· ἢ μὰν [illegible] βουκολιάσδω ἔμπρο

σθεν· ἔνιοι δὲ αὐτίκα [illegible] ἔλαβον τὴν

τὴν λέξιν ταύτην· ἢ ἐν πρὸς ἑνὶ [illegible]

Τουτέστιν ἀνάμοις βαδοί : + +

Ὅταν ὦσι δύο ἦτα, ἀντεπάγησαν καὶ τοῦτο εἰς ᾱ τρέπουσιν, ὡς Θεόκριτος· νίκημα ἐν οὐδ᾽ ἄλλος ἀνάσσατο δὲ τένοντος· ἀντὶ τοῦ ἀνήκαντι. + +

Καὶ τὸ ἐβόασε, καὶ ἐγέλασε, ἤγγελασε τὸ εἰς ῆ τρέπουσι. ὁ σοὶ ἢ ἐμοὶ, τὶν ἢ ἐμὶν λέγουσιν: + +

Καὶ αὐτὸ τὸ ἐπεὶ τὸν πλησίον, τὸν πλατίον λέγουσι: + +

πρῴην πρᾴν, Θεόκριτος ἔννων πρᾴν ; +

ὁ ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἑπομένου κιρνώμενον εἰς ῶ μεταποιοῦσι δωριεῖς, οὕτως ἐκφέρειν ὡς παρ᾽ Ἴωσιν, ὡς καὶ Θεόκριτος, οὐ γὰρ οὕτως ὠδῶνες ἐπὶ πλέον ἤρχε λύσσαις: +

ὁ ἕτερος, ὥτερος λέγουσι: +

Τέσσαρες τεσσάρενες λέγουσι· Θεόκριτος· τετράενες δὲ πίθω ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ. Σύ τύ. πολὺ πλὰν λέγουσι:–

ἡμέραν ἀμέραν. μετὰ πεδάν πεδάν: +

Εἴκοσι εἴκατι· Θεόκριτος· φῶ φῶλα

κὰν τρίταις ἄγραις σχεδὸν εἶναι τὰ πληροῦ-
τῦραι: + +
μοίως τοῖς ἀττικοῖς καὶ αὐτοὶ τὰ ἀ-
πὸ βαρυτόνων περισπωμένων ἐκτείνου-
σιν· οἷον στρέφω· στροφῶ· νέμω νω-
μῶ· πέτω πωτῶ· θεόκριτος· πωτῶντο
ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι:
ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν ὧν αὐτίκα τούτων ὡς,
περ οἰῶνες γένησθε ὧν ἐσιόδην· χρῆς-
δεῖς καταθῆναι ἄεθλον · + +
πρώτης συζυγίας τῶν περισπω-
μένων τοῦ παθητικοῦ ἀόριστος δεύτερος οὐ
στήσονται ἐπὶ τῆς παραληγούσης· θεόκρ(ιτος)
ὅττω νύμφη γαμεθεὶς ἀνάχοιτο: +
στρόνακτος δεξάμενος περικαλέτου
οἱ οἰστρῶ ρίκεις : + +
βρενθύεται· φριμάσσεται φασί:~
^ αἰγικνίζειν· ἐπὶ τῶν καινιζόντων ὅς ^ ὅσα καθαρ... λαμβάνουσι

φηνί· ὥσπερ παρὰ τὸ γίνω γίγνω· καὶ οὕ
τω καὶ παρὰ τὸ κυκλῶ κίκλω, καὶ κικλήσκω: +
μέσσους μηκύνουσας πρώτους πόδας
ποδί καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερβατικῶν, διὰ διφ-
θόγγου γράφουσι· Θεόκριτος, μὰ μα
λῶ βρισθεῖσαι τὰς ἀμπέλους:
μικκοί· μικκοὶ λέγουσι· Θεόκριτος·
ἰδὼ ξένε μικκὸν ἄκουσον τοῦ δεῖθαν:—
βωστρήσομεν ἐπὶ τοῦ καλεῖν μεταλαμ-
βάνουσι· κῶρτον, ὕβοι καὶ οὐ
σοι: + +   +
ἰδοὺ ἠνίδε φησί· καὶ Συνέσιος· ἠνί
δε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγει· Θεόκριτος
ἠνίδε τοι τὸ δέπας: + +
εὐτεὶ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς λαμβάνουσι
Θεόκριτος εὐτεὶ γὰρ αὖ ας: +
διφθέραν βαίτην λέγουσιν:
ὅτι πις λέγεται παρὰ αὐτοῖς, ὁ αἰγὶ...

ὁ χρὼς λεπιδωτὸς ἰχθὺς ἀλεβιῶν. ἀ
πὸ τοῦ λέπω λεπὶς καὶ ὑποθέσει τοῦ
ε ἐλπίς. καὶ τροπὴ τοῦ βραχέως εἰς
βραχύ. ὀλπίς: + +

λαυτηνὴ πορφυρᾶν οἶν φασίν. τὴν
μέλαιναν γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν
ἔνια αὐτῶν ἐκδρομῶν ὕδατος μελαίνε
ται πελίαν καὶ γὰρ οὐδῶ: + +

ῥρίχος λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ πυῤῥός.
καὶ κανοχρώμενος ὁ δύστροπος: +

ὁ ἀτίχον αὐτὸ τοῦ ὄντος θεόκειτος ὁ ἀτί
χον ἐστὶ τὸ τετμημένος καὶ ἀγίνον αὐδρα
δαμάζει·

ἡδυνόησε λέγουσιν ἡδυνοίησε δωροῦ
μαι δωρύτομαι: + +

δένδρειον τῆς δωρίδος: πολλαὶ
εἴσιν ὑπὸ διαιρέσεις τοπικαί. αἰγῶς
γὰρ εὐχῆς τὰ ἀγέγονε· ἢ αἰγῶς ῥόδιοι

ἢ ἄλλως ἀργεῖοι· ἢ ἄλλως λακεδαιμό-
νιοι· ἕτεροι δὲ συρρακούσιοι· καὶ σι-
κελοί· καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιό-
τητες· αἱ προειρημέναι εἰσὶ καὶ μὴ πᾶ-
σαι: + +

ὅ τι αὐτὴ ἡ δωρὶς τρέπουσα τὰς εἰς τὸ λήγου-
σας γενικὰς ταῖς ἀρχαίων εἰς ου θηλυκοῦ
γένους, εἰς ας ἴδιον ἔχουσιν, οἷον δὴ
ὀγκὰς αὐτὸ διὸ ὀγκοῦ: +

Ἡ αὐτὴ τὰς εἰς ει δίφθογγον τρέπουσι εἰς ῃ, ὅ
ἐλθεῖν· ἐνθῆν λέγοντες: +

θεοὺς, σιοὺς λέγουσιν, ὡς οἱ
λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκόρους ὀ-
μνύοντες, νὴ τὼ σιὼ φασὶν ἀντὶ τοῦ
καὶ τοὺς θεούς: + +

ἀλλὰ σεισ[illegible] τῶν δισυλλάβων, ἴδιον τῆς
δωρίδος οἷον ἴσος ἐνν[illegible]·

α αὐτὴ τὸ ε, [illegible] ἀντὶ τοῦ

τὸ ἐλθεῖν· τὸ ἕτερος ἅτερος λέγουσι

καὶ τὸ ἄρτεμις ἄρταμις : +

αἰτιατικαὶ ἴδιαι αὐτῶν εἰσι· οἷον

ποσειδῶνα ποσειδᾶ : + +

προσθέσεις τῆς με συλλαβῆς αὐτῶν

τῶν ἀπαρεμφάτων εἰς ναι ληγόντων ἀπα-

ρεμφάτων τῶν δωρίων εἰσίν· οἷον βῆ-

μεναι· ἀντὶ τοῦ βῆναι : +

ἐπεξαιρέσεις τοῦ δὲ λόγου αὐτῶν γε-

νικῶν διὰ τοῦ σου κλινομένων· πάρι-

δος πάριθος· καὶ τὸ κέραος ἀντὶ τοῦ

κέρατος τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα

καὶ τῶν δωριέων : + +

ἀρχαῖον δὲ οἱ δωριεῖς τὰ ἀπὸ

τῆς δηλωτικῆς ἐπιρρήματα· κάλως·

σόφως· κόμψως· ἁπλῶς λέγουσι : +

δὲ ὑφ᾽ ἓν μὲν βαρυνόμενον· πρὸ-

απόδοσιν· οὕτως· πάντως· καὶ τὰ

τὰς οἱ ὀνομ(άζοντες)· ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς
ὅταν προπαροξύνονται· αὐτοὶ παροξύ
νονται· οἷον· φιλόσοφοι· μηνελα
σι· φθονούμενοι διωκόμενοι: +

αἱ τὰς μετοχὰς εἰς ων λήγουσας
τῶν περισπωμένων εἰς ων πλεονάζουσι
λάδειν· γελῶν· ἐλῶν· γελῶν ὀλῶν +

ναῦν νῦν καλοῦσι· αἱ τὰς κλά
δας κλάδας: . + +

παροξύνονται δὲ αἱ τὰ εἰς πρό
σωπα τὰ εἰς ων λήγοντα τῶν ἀορίστων
ἔστασαν· ἔφασαν· αἱ τὰ εἰς ον δὲ λή
γοντα προπαροξύνονται ἔλαβον· ἔγρα
φον· ἔλεγον: + +

εἰσὶ δὲ αἱ τὰ λοιπὰ τρόπων· παν
των: + +

αἱ γοῦν μετοχαί, ὁ δῶσοντι δασὺ
τὲ καὶ ὁ ^λέξοντι τὲ προπερισπωμέ

^ λέξοντι·

προπερισπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὁμοῖος ὡς οἱ ἀττικοί: + +

παρὰ ἀπφὼ ὀνομάζουσι· ἀς κούρας καὶ νάδας + +

εἴδες ἰωνικῶς· καὶ αὐτοὶ συστέλλουσι θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζούσαις· ὦν ἴδες χρῶν εἶπας· καὶ ἰδοῖσα τὺ τὰ μὴ ἰδοῖσα + +

ἀργὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι: + +

αἱ τὸ δ' ἀφίλες· ἀδεσφασί· ουπαὶ δαπαὶ δεσφασί: + + + +

ὑπερβατικοῖς χρῶνται αὐτοὶ ὥσπερ στιχῶν θεόκριτος· ἴσσον καὶ τὸ ψυχῇ ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω· ἀντὶ τοῦ δέδοικα: + + + +

ἴσασιν· ἰσᾶντι λέγουσι· καὶ τὸ ἐστή κασιν· ἐστήκαντι· θεόκριτος· ὡς ἐ

στήκοντι ἢ ὡς ἐπὶ τοῦ μὲν οἰνοδότη· ὡς
ψιχοῦ κενοῦ φαντα· θφοίτη χερνμων
θεράπων : + +
μεδουσιάστη καὶ αὐτοὶ τοῖς ἀ-
στραγάλοις ἀπὸ ζωγρέος· λέγοντες καὶ
χρυσέος· ποδὸς ὑπὸ ἀκτῖνος ἀπὸ θεοῦ
τοῖς ἀστραγάλοις· θεόκριτος ὅ κ' εἰ φί-
λητος ἄδωνις ὅκκ' ἂν ἀχέροντι φανῇ: +
κλείσω· κλάζω λέγουσι· θεόκρι-
τος· τὼ αὐλείω ἀποκλάζον: +
ἐκκει πλινάς· καὶ πάλιν τοῖς ἐν-
σοῖ· καὶ ταῦτα ὦ δύστανοι ἀνίκητα κω-
τίλλοι ... χόνες ... πά-
τε ἀσδοι ... ἅπαντα: +
πλησιοκυνοισὶ πλησιοκυναυσισὶ λέ-
γουσι: + + +
σολικαὶ τῶν πλαθύντων ... ἅ-
πτων εἰς ... ἀθειαν γινομένου χόου
ἐς ... φέρουσι:

οὐχ οὕτως ἐκφέρουσι ὥσπερ ἡμεῖς· πληθυντικοῖς

καὶ βασιλεῦσιν· ἀλλ' ἐπὶ τῆς τῶν δημοσθένει

καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὥσπερ καὶ γὰρ ὁ δημοσθένης

σι δὲ καὶ τῶν πληθυντικῶν· ὅτι πάντων

θεῶν· θεόκριτος· δωρίζειν δὲ ἔξεστιν

τοῖς δωρίζειν βουλομένοις :: + +

φύσιν φυὴν λέγουσι :: +

βραδίστας βάρδισται φησί· θεόκριτος : +

βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ πο-

θειναὶ ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί

τι φοροῦσαι :

λάπαθον λέγουσιν εἶδος ἀγρίου τινὸς

ἐν ᾧ σπαλάζουσι τὰ πάθη : + +

στέλλουσι τὰς εἰς ας αἰτιατικάς, οἱ

νύμφας· κρῆνας, καὶ τὰς μακρὰς νομάς

παράξας : + +

ἀλλὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφέρουσι

διὰ τοῦ ε ψιλοῦ διὰ τοῦ ο ἐκφέρουσι· οἱ

γεθίγον: + +

δίως δὲ λέγουσιν οἱ σικελοὶ τὴν χύτραν
ζαν καὶ τὸν χιτῶνα κιτῶνα· καὶ τὴν μητρὸς
ἀδελφίαν· τὴν γυναῖκα· γύνην: +

ἔπες δὲ τὸ διαπαντός· αἰεί· λέγουσιν
οἱ αἰολεῖς ἤγουν τῆς ἐς προθέσεως τὸ ς εἰς τὸ ι·
ἐς χορόν· ἐν χορῷ· ἐς τὴν ἀγοράν· ἐν τὴν
ἀγορὰν λέγουσι· αὐτὸ δ' αὐτοῖ· βέλ
τιον· βέντϊον + +

αἰτεῖ ὤθα ἦθα· τὸ λέγω λέγαι· λῶ·

θουκυδίδης θευκυδίδης· τὸ θεοκτί
στης θευκτίστης· ὁ θεόφραστος θεύφρα
στος· τὸ κρέας κρῆς· ἄκρατον ἄκρη
τον· κεῖνον κίρνον· κηλάτας κηλήτας·

καλαβαγδν· καββαγδν· σωροὺς
τῶν ἀχύρων· μύχανας λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ
τότε· τόκα· αὐτέλος τόμος ἦμος λέγου
σι· οἱ κάδδε οἱ κάδες· σάκτον ἀντὶ

δῖον. ἡμεῖς· αὐτὲ χρῆσθαι ἐπὶ τῶν τριῶν

λέγουσι· ποῦ ἔνδον· ἔνδοι· κραταιῶς

κράνον ἀδέμας· τῶν ἐν κραταιοῖς χρῶ ἔξω ἐξέχω

χρῶνται. αἱ τῶν δὲ πρὸ τῆς δωρίδος.

Ἀφαιρεῖσθαι τὸ ἐκ τῶν κρατῶν διαλέκτων. ἡ

πολλαχῶς ἐχρῆτο· ἡ παλαιὰ ἰώνων. ἡ πρὸς

Ἀθηναῖος ἐσχηματισμένα· ἡ μέντοι τὴν δ' ἀζου καὶ ἰ

ωνίδου· καὶ βαμβιλίδου· παντελῶς ἀ

γνοοῦνται διὰ τὸ μὴ δωρικοῖς εἶναι φύσει

χρωματικάς. ἔχουσι δὲ μόνην αὐτῶν ταύτην ἀλ

λέξιν: + +

ὡς εἰς ὡς ληδοῦ τὰς ἀθεῖ ταῖς ὑπὸ...

σύλλαβαι δὲ τῆς ἐκφέρουσιν οἱ ἴωνες· ἡ
ῥόδωπος γάρ· ὅθεν ἀρχῆς καὶ λυκώπης μόδνοι
συμπεσεῖται: + +

δοῖς καὶ ἐς τῶν πληθυντικῶν τῆς λήγου
σαις εἰς οις προστιθέασι τὴν ι ἡ ῥόδωπος
χῖοι Θηβαῖοι: + +

πλειάδεσσι, πληιάδεσσι λέγουσι· καὶ
τὸ πλειάδεω, πληιάδεω· διαιροῦσι
γὰρ τὴν δίφθογγον εἰς ηι, ἐκ τὰ ἐκ
τείνουσι τὸ ε ἤγουν ἡ συλλαβήν, ὡς
ποτὲ ὁ ἱερὸν ἱερήιον λέγουσι: +

δὲ ὡς λέγουσι τῶν ἐν καὶ τῶν πληθυν
τικῶν θηλυκῶν οἷον ὡρῶν, θηβῶν, πυ
λῶν, ὡρέων· καὶ θηβέων καὶ πυλέων
λέγουσι· ὁ μέν· ὡς ἐστῶν, πυλῶν ἐξε
[illegible] καὶ ἱπποκράτης· αἱ μεταβολαὶ τῶν
ὡρέων τίκτουσι νοσήματα: +

α καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως αι

ταῖς ἐκ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομέναις, ἀλλὰ
καὶ τὸ ἐῶν προφέρουσι, ποιητῶν λέγοντων
ἡ νησιωτέων· ἡ ῥόδος εὐτῆ ἔστι κατὰ
τὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον : +

αἱ δὲ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν
ὀνομάτων, οὐ μόνον δεῖ προστιθέναι εἰώθασιν
ὡς ἐν ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσε-
νικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγ-
γου· τὸ ε ἐπὶ τὸ α εἰς η· εἰώθασιν, ὡς ἐπὶ
[illegible], εὐτῆ ὃ χρονίῃ σοι λειεντερίῃ
σιν ὀξυρεγμιῶν ἐπιγινομένων προσθεν μὴ
γενομένων, σημεῖον ἀγαθόν : +

ἀς οὐ [illegible] τὰς ἀπὸ τῶν ἐς
δύο [illegible] εὐθειῶν γινομένας, ἀλλὰ
καὶ τὸ ἐῶ προφέρουσιν ἀπὸ τῶν εἰς ας [illegible]
σιον ἡ ῥόδος [illegible] διὰ παρχίων [illegible]
[illegible] τοῦ ἀπαρχίου· ἀπὸ τῶν εἰς [illegible], ἀ-
[illegible] διαφέρονος + +

ρις ὑποτακτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνή-
εντος ἀρχομένοις, προστίθεται τὸ τ̄· οἷ-
ον τες ὧς παρ' Ἡροδότῳ· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τόνου
τῆς γενομένου δηλονότι τοῦ τῶ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄν.
Καὶ ἀγαθοῦ ἐντελεχεῖ τοῖς ἔχουσι· ἀντὶ τοῦ
οἷς + +

Ε̄ προστίθεται τὸ ι̅· ὡς τὸ χρεῖος ξεῖ-
νον παρέοντα φίλων, ἐθέλοντα παραμένειν
καὶ εἵμοι ξείνια δοίη· εἰναέτιος θήρ· ἀντὶ
τοῦ ἐνναέτιος +

Ο̄ ἐπιβάλλουσι τὸ υ̅· κόρη κούρη·
νόσος νοῦσος· ὄρος οὖρος· μόνος μοῦ-
νος· εἰ χρὴ τοσοῦτον, παρὰ τὸ χρόνος, καὶ φθό-
νος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ̅· οὐδὲ λέγουσι
χροῦνος· φθοῦνος· λέγομεν ὅτι οὐκ ἀρχὴ
ματος τὸ λοιπὸν ἔνω, καὶ φθόνω παρέλαβεν ...
δὲ μόνος καὶ τὸ ἀρχὴ ... παραλαβεῖν· ἐ-
πειδὴ ἐκ γένους ἐστὶ προσλαμβάνει τὸ υ̅·

ἀδὲ κατὰ χρεῶν· ἦρα ἦρας· σφαίρας

σφαίρας· δημοσία δημοσίας· πεδίνας

πεδίνας:

δέον λέγουσας γενικάς, διὰ τὸ

ἔθος· προφέρουσιν· ἐν τούτοις καὶ τὰν

ἁμαρτήσεις οὐ συνῃρημένῃ· ἀλλ' ἐν τῷ ἐδάφει

πλούσιοι· πλουσιώτατα, ἐσδημοσθένει λέ

γοντες· + +

πλοιόν λέγουσιν· οὐ γὰρ πλοῦ· καὶ

ὁ πλοός· τοῦ πλοῦ +

εἰς πρόθεσιν ἐκ λέγουσιν· ὁμοίως

τοῖς ἀττικοῖς: + +

ἐν ἑσπέροιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρ' αὐτοῖς [illegible]

ἥλαις μετ' αὐτῶν περὶ [illegible]·

καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν παρὰ ἐγκλίσεσιν ἐν

τελεσκέχρηνται· ὡς εἰ τοῖς ἀναιρετοῖς

λέγοιεν· οἷον δοκέω καλλύνεσθαι λα

λέγουσι εὐθέλησα· καὶ ἐν τῷ γένωμαι

καὶ οὐ λαγέοντος ἀκούσω: +   +
ὁρμάω· ὁρμέω λέγουσι· τὸ ἀεὶ ἐς ἔργ᾽ ἔχειν
καὶ τὸ ἐχέαον τὸ ἐχέοντο: +
τῶν αὐτῶν λέγουσι· Ἡρόδοτος· καὶ
τῶν φασὶ τὸ λέες   +   +
τῶ, ὅσπερ καὶ τὸ ὑπάρχω· τῶ λέγουσι καὶ
Ὅμηρος ὃς ἤδη τὰ τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα
πρό τ᾽ ἐόντα: +   +
ἀηδὰς, ἀντὶ τοῦ δεσμέων ἀπαλξουσῶν, ἀ
πημᾶνοι λέγοντες καὶ ἀπίκοντο· οὐ
μόνον δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν
ταῖς συνάγουσι φασὶν Ἡρόδοτος, οὐ κοινο
τέρων: +   +
νῆας, νέας λέγουσι
τὰς ὀξυτόνους θηλυκὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ΑΣ ἀ
θειῶν γινομένας, διὰ τοῦ ηος προφέρου
σι· βασιλῆος λέγοντες καὶ ἱερῆος· +
τὰς οὐ λήγούσας θηλυκὰς, τὰς ἀπὸ

τῶν εἰς ος εὐθειῶν γινομένας· διὰ
τοῦ οιο προφέρονται· μὲν ἐλαίου μὲν
ἐλαίοιο· θείου θείοιο· + +

εἰς ος λήγουσας γενικὰς τὰς ἀπὸ
τῶν δὲ εἰς ις εὐθειῶν γινομένας· διὰ
τοῦ εος προφέρουσιν· ὁ φὶς ὄφεος
λέγοντες· διὰ τοῦ ω μικροῦ· πρέσβις
πρέσβεος· μάντις μάντεος· πόλις
πόλεος· ὡς ἐν ὀρέστῃ εὐριπίδου· ὅς ἂν
δὴ (τῇ) πόλεος εὖ τάξας ἀγαθὸν· εἰ μὴ ἔστιν
ὁ ἐχθρὸς τῷ δακτύλῳ· ἢ πάλιν ἐν ἄλλῳ
δράματι· ἐπειρόφεος ἐν γαίᾳ θέρος:-

αἱ θαῶν συναγομένους τῶν ῥητῶν προσ-
χημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν ἔχων
καὶ ἐγένοντο οἷον· τὸ πλέον ἐπὶ στρεφα
σθην ἀοιθῆναι· βη· δὸ χέρων· ...
δὲ πιφερσοιθεα λευκαλενος ηρ...
ξανθὰς δὲ κεφαλὰς ἐλεξάμεναι· καὶ τὸ

κἀγὼ οὐδ' οὕτως ἐγών, οὔτε ἴδον ὀφθαλμοὶ
σιν οὐδ' οὕτως γεραιόν· καὶ γάρ, γάρ τοι οὐδ' ἄρ τι σοὶ
πρός μοι ἔειπες ὃν αὐτὸ βόλῃ σὺν πάντες
καὶ γὰρ θέλουν γὰρ πρόσοδον καὶ νῦν μὴ δέξαι
μένος τηλ' ἀνέτρεψεν εὐδυνάμως. Καὶ
σὺν θεράπουσι γινόμενον· καὶ γὰρ εὐθόδυς
σπᾶ ἐγὼν ἰδόμενον, καὶ ξεινήια δαίνυ
καὶ καθόλου ἅπαντα, αἱ σοῦ στολαὶ τῶν ἰα
νων εἰσὶν ὥσπερ νέας ἀμφιελίσσας, ἀλ
λ' ὅλου ναὰς καὶ ὁ φῶς, καὶ γὰρ δ' ὡς. ὥσπερ
αἱ ἐπικλήσεις τῶν ἀστικῶν. ὥσπερ γὰρ
λεπτὰ τεσσαράκοντα ἑτέρων· ἄξιος νικητὴς· καὶ
οὐδὲ πλέες φορεῖν πολέσιν ἀπὸ ... αἰνε
ραν· οἶμαι δ' ὅτι καὶ τὸ ἀχιλλεὺς ἀστικῶς
ἐκτείνεται, καὶ γεραφεῖται διὰ γὰρ δ' ὡς μετὰ
ὀχήματος λέγεται τροφῆς, καὶ ἄλλοι καὶ αὐτοὶ
ἔχουσα γὰρ σῶμα καὶ σοφίαν ... τ.
αὐτὰ διὰ ... πρόσωπα τοῦ ἐνιαυτοῦ

παθητικῶν χρόνου σὺν ἄχρι τέλους τοῦ προ-
σώπου· ἤγουν τῶν ἑνικῶν καθ' ὑποστολὴν
τρου· ὅμηρος τῷ μηδεὶς ὀδυρόμενος ἡ
ἀγλάων ταύτην ἐδέξαι ἀζαδίην· +

σαύτως καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν εἰς ας ἀθ-
ῶν οὐδετέρων ὀνομάτων· διὰ τοῦ τος
κλινομένων καὶ ὑπερσολὴν δὲ τὸ κρέ-
αος γήραος λέγοντες

τὸ πλεονάζει παρὰ ἀττικοῖς· καὶ πα-
ρέλκει· ὡς ἡρόδοτος· ἐπὶ τὸ ἑλεῖν το-
ταῦτα· αὐτίκα δὲ ἐπί: + +

εἰς σῶν λήγουσαι ἑνικὰς τῶν οὐ-
δετέρων διὰ τοῦ εος προφέρουσι·
καὶ παθαίνουσι δὲ πλεονασμὸν τῶν λοιπῶν ἐν-
τελῶς προάγουσιν· οἷον τεῖχος· βέ-
λεος· καὶ τὰ λοιπά: + + +

καὶ αὐτίκα τοῦ ἐν τοῖς ἐρωτηματι-
κοῖς· καὶ ἀναφορικοῖς περισπᾶται εἰ

[illegible]

[illegible]

ἀθαλάσσιον· οἷον τῇ θέᾳ· κόθα· ὅπως οὐκ
οὐ μέλει καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς: +
ω· αὐτίκα ἐκθλίβεται χρῆται αὐτοῦ
λέγοντος· ἄνθρωπον τὸν ἄνθρωπον· καὶ
τὸ ἄριστον ὤριστον· ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ τὸ συνα-
λοιφὰς ἐπὶ μόνων τῶν ἀθετικῶν γίνεσθαι τῶν
τῶν αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν· ὡς
πρὸς καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι· αὐτίκα ἡ
ῥόδος ἐπὶ τῆς κλητικῆς· τὸ ὦ φαίνεται
ὦναξ ἡράκλεις· αὐτίκα τὸ ὦ ἄναξ
τὸ γὰρ ω καὶ α εἰς ω μετακιρνᾶται· καὶ
συναλοιφή. Καὶ τὸ ο εἰς ω μετακιρ-
νᾶται· οἷον τὰ ὅπλα θὤπλα· καὶ ἐπεὶ
δὴ τὸ ὅπλον δασύνεται, ἐπεὶ τὸ τ εἰς θ
τοῦτο δὲ ἀττικόν ἐστιν· εἰ γὰρ ἰωνικὸν
οὐκ ἂν ἐτέθη· ἐπεὶ τοῖς ψιλοῖς χαί-
ρουσιν ἴωνες + +
ωυ· αὐτίκα αὐτὴ δίφθογγος

λ. [illegible] ἀνθρώπου [illegible]
[illegible] οἷον [illegible]
[illegible] · ἡ βάτραχος
βάθρακος ἡ [illegible]:~

λ. ἄνθρωπε μὴ [illegible] τοῖς σύ-
μμαχοι
λ. ἡ στροφή [illegible] ὦναξ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀνὴρ ἄριστος [illegible]
αὐτὸς ὁ ἄριστος:
θ λ. καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μετακιρνῶσιν ὡς
[illegible]

τὸ ὠυτὸς λέγεται, ἀντὶ τοῦ αὐτός, καὶ θωυμάζω, ἀντὶ τοῦ θαυμάζεις, εἴτε ὕστερον λέγεται· καὶ τὸ φαριασμός, ἀντὶ τοῦ φωριαμός· ἔστι γὰρ φωριαμὸς ἤτοι φαρέτρα ποτὲ ... κιβωτός: + +

Τέμνουσι καὶ διαιροῦσι τὰς λέξεις Ἴωνες· ἴδιον ἀντὶ τοῦ προτέρου εἰπεῖν πελοπόννησος, Πέλοπος νῆσος λέγουσι, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγαθοεργόν, ἀγαθὰ ῥέζειν: +

Παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν προστακτικῶν, Ἰώνων εἰσίν· ὁ μὲν Ὅμηρος πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε· καὶ πειρᾶν δ' ὡς κε τάχιστα ὕστερον ἀγαγοῖεν, ἀντὶ τοῦ πειρῶ· καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρὰ Ὁμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ εὑρήσεις. +

Παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσίν· ὡς τὸ τοῖσι τοῦτο

μηδ' οἱ οἷ μηδ' ἐπὶ ἑαυτοῦ πληθυντικῶν αὐτὴν
αὐτοῖς: + +

οἱ ἀμερεῖς τῶν εἰς ει λήγοντων ῥημάτων
κοινῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδια· βελτεῖ βελτ.
καὶ ἔχει ἐστί: + +

τὰς ὡ λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτι-
ατικῆς τὰς οὖ προσλαμβάνουσιν· οἷον λη-
τὼ λητοῦς· σαπφὼ σαπφοῦς: +

ι. ἐξ μερουσῶν οἱ ἴωνες ἐνίοτε
λέξεων. χρύσεος χρύσεια· χρυσέα χρυσῆ·

φθάσαντες εἰπόντες ὅτι παρ' ἰώνων
ἐστὶ τὸ γεγράφθαι καὶ τὸ λέγειν· ὁ φεος·
καὶ χάλεος· νῦν δὲ φαμὲν ὅτι καὶ τῶν
κοινῶν ἐστὶ τὸ διαφέρειν διὰ τοῦ τ
ὡς καὶ ὁ ἀργ· ἐξ ἀργυροῦ ὡς φιλ·

ἐπανάπλωσις τῶν δευτέρων
ἀορίστων ἰώνων εἰσίν· ὡς τὸ τετύ-
πον τε τετυπεῖν: + +

μεταθέσει τῶν στοιχείων χρῶνται· οἷον
κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν, ἀτραπὸς ἀντὶ
τοῦ ἀταρπός: + +

τὸ δὲ διπλοῦν σ εἰς ξ τρέπουσιν οἱ Ἴωνες·
τὰ δισσὰ γὰρ δίξα, καὶ τὰ τρισσὰ τρίξα
λέγουσι: + +

ἰ(ωνικῶς) ὑπεξαιροῦσι πολλάκις τῶν λέ-
ξεων, αὐτίκα ἢ ῥόδος ὀλίγα καὶ ἀνά-
στασις, ἱστορίης ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀ-
πόδειξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις· ἀλλὰ
καὶ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτητικῶν τὸ ι
τῶν Ἰώνων ἐστίν· οἷον ἀγνώρος, καὶ ἴσος.
ὅπερ ἀφαιροῦντες τῶν ἀττικῶν πλεῖστα θέσει
δείξαι: + +

τὰς εὐθείας τῶν πλη-
θυντικῶν εἰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθει-
ῶν τῶν ἑνικῶν γίνονται, διὰ τοῦ ης ἐκ-
φέρουσι, βασιλῆς, ἱππῆς· διότι ἡ

τὴν γενικὴν ἰωνικῶς προφέρουσιν. εἰσὶ δὲ
ἀπ' ἄλλων εἰς ης, ἢ ες, διὰ τοῦ ες· οἷον
ἀληθὴς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν· καὶ ἡ
εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρὰ μὲν
τοῖς ἀληθεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἰωνι-
κῶς δὲ ἀληθέες. ἀπὸ τοῦ πλεῦς
πλέος, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πλέ-
ες· καὶ ἰωνικῶς πλέες, ὥσπερ πλέ-
ες δὲ μὲν ἠρεμοῦντα φέρειν, καὶ ὀξέες
ἄλλοι ∴ + +

ἀπορήσειε δ' ἄν τις πῶς τὰς γενικὰς
τὰς ἀπ' ἄλλων εἰς υς εὐθειῶν οὐ προφέ-
ρουσι διὰ τοῦ ηος· οἷον ἡδῆος, ὀξῆος
ὥσπερ βασιλῆος· καὶ οἱ κῶος ἐστίν
οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα
τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς λή-
γούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλά-
βως κλινομένων· οἷον ὁ αἴας ἢ ἀθλ-
[illegible]

τὸ ἃς ἔχει φύσει μακρόν· ἤδη ἂν αὐτὸς γε-
νικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν·
ἀλλὰ καὶ ἡ λάγηνος φύσει μακρὰν τὴν παρα-
λήγουσαν· ὁ γοῦν ἴσον ὀφείλει εἶναι ἡ παρα-
λήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς
εὐθείας· ἢ ἐλάττων· ὡς ἐπὶ τοῦ δαίμονος
καὶ χαρίεντος καὶ λέων λέοντος· οὐ-
δέποτε δὲ μείζων· ὥσπερ οὖν τὸ πηγάς καὶ
τὰ ὅμοια· ἔχουσι τὴν λήγουσαν μακρὰν ἐπὶ
[illegible] καὶ οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν
τῆς γενικῆς· ἵνα ᾖ ἴση τῇ ληγούσῃ τῆς
εὐθείας μὴ οὔσης ἐν τῷ [illegible] κανόνος
παρ[illegible]· ἐπειδὴ δὲ τὸ [illegible]
[illegible] τὴν γενικὴν τοῦ ἀδέος [illegible]
ἢ οὕτω γὰρ ἂν εὑρίσκετο μείζων ἡ παρα-
λήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς
εὐθείας· τὸ δὲ ὀδοὺς βραχεῖαν ἔχει
τὴν λήγουσαν καὶ ὀξύς καὶ τὰ ὅμοια· τὰς

γὰρ εἰς τὸ λαίου τοῦ μεσοδιεξόνου ἀπὸ

λῆ τοῦ τῆς γὰρ οὐδέτερον κινοῦνται· συνε

σταλμένον ἐξεῖ γὰρ διεξεοῦ· ἐμῶδας· ὅτι

δυσχρηδῦ : + +

θηλείας· γὰρ τῆς δεξιᾶς μοίρας οὔσης· καὶ αὐτῆς

τῆς πλάσεως τοῦ γὰρ κινοῦσιν· πρὸ

δοτῆς τῶν θηλέων ἱππωνυμεῖ ταῦ ὀ δα

ρδος ἐς τὰ μάλιστα ἐστὶ γε· καὶ πάλιν

ἐγχείπτων τῆς θηλείας + +

μὴ ἀφανούμενον τὸ ἀφανὲς

ἐπωθοῦσιν ὁ μῆνος ὑποφαίου ἐστὶ

βάλας· καὶ παζωΐος γὰρ ἐμοὶ ἐστὶν

ὁ ταῦρος· καὶ ἡ σύνοδος τρεπίζον ἀπὸ

οὖτος: + +

προσθέσθαι τοῦ τῶν ε· ἐπιφερο

μένου φανέντος· ἢ ἑνὸς τῶν ἀ

συμβόλων γνώμονει εἰσίν· οἷον τῶς δ

ως· κοινῆς ἀντίχθονι· καὶ ξένος

ἀντὶ τοῦ ξένος. βγ.

μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ε̄ σύνηθες ἰώνων ἐστίν. ὅλως ὀρίηρες ἑταῖροι· ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι ὀρι σαξμαχέι ἵπποι· ἀντὶ ἐρὶ σαξματος:+

ἐναλλαγὴ τοῦ η̄ εἰς ᾱ βραχὺ ἰώνων ἐστί· μεμανῆσθαι· ἀντὶ τοῦ μεμνῆσθαι ἐλελασμένος· ἀντὶ τοῦ λελησμένος καὶ ἄγαστος· ἀντὶ τοῦ ἄγηστος. εἰ δὲ τις λέγει· πῶς μὲν τὸ ᾱ εἰς η̄ τρέπουσιν ὡς ἥρα ἥρη· τιμά τιμή· πῶς δὲ τὸ η̄ εἰς ᾱ· ἴσως ὡς τὸ μὲν ᾱ εἰς η̄ τρέπουσιν ὅτε ἐστὶ τὸ ᾱ μακρόν· τὸ δὲ η̄ εἰς ᾱ οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ὅτε ἐστὶ τὸ ᾱ βραχύ· αἱ δὲ ἐναλλαγαὶ τοῦ βραχέος ᾱ εἰς η̄ μετὰ δὲ νεωτέρων ἰώνων ἐστίν· ὡς ταῦτα δὲ δὴ ἐς τὴν ἀλήθειαν ἥκουσιν:+

ἀφαιρέσεις τῶν κατὰ ἐξοχὴν συμ

φωνῶν ἰώνων εἰσίν οἷον λείβειν· ἀ
γαῖα· δεινός εἰνός ἀείδω· ὠϊ σύλ-
λαβὴν προστιθέασι μεταξὺ τῶν προ-
θέσεων· ἐξ ὧν ἄλλον καὶ ἀφ' ὧν ἔδοντ(αι): +

πρὸ δὲ τὰ φωνήεντα στοιχεῖα τῶν λέ-
ξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες· ἐκεῖνος κεῖνος·
ἑορτή· ὀρτή

σύνθετα ῥήματα διαιροῦσι καὶ μεταξὺ
τιθέασι τὰ ὀνόματα· οἷον λέων κατὰ ταῦ-
ρον ἐδηδώς· ἀντὶ τοῦ καταδεδηδώς· κατὰ
δ' ἔκτανεν [illegible]· ἀντὶ τοῦ κατέκτεινε: +

ἀναστρέφειν τὰς λέξεις ἰώνων ἐστὶν
ἴδιον· οἷον ὄρνιθες ὥς· καὶ ὦ ἐπὶ τῶν
λεμμάτων: + · +

αἱ δὲ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν· οἷον
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον
ἔβησαν· ἀντὶ τοῦ διέβησαν: +

διαιρέσεις τῶν ἀς ὡς ἁπλοῦν τοῦ τοι

σχηματίζονται ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πλη-
θυντικῶν γενομένων εἰς ἢ ἄλλα τῶν
ἑνικῶν δὲ εἰς παραχθῆναι· καὶ δὲ οὐκ
ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν οἷον εὐσε-
βὴς εὐσεβοῦς· ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν
εὐσεβῶν· καὶ τρέπεται τὸ ν εἰς ς εὐσεβῶς.
ἀληθὴς ἀληθοῦς· ἡ γενικὴ τῶν πληθυν-
τικῶν ἀληθῶν καὶ τρέπεται τὸ ν εἰς ς ἀ-
ληθῶς· καὶ τἄλλα ὁμοίως ταῦτα οὖν
καὶ τὰ τοιαῦτα διαφοροῦσιν οἱ Ἴωνες
ὁμοίως τοῖς ὀνόμασιν, ἀληθέως λέγον-
τες· καὶ ἀζεκέως· καὶ εὐσεβέως. ἐπὶ
μέντοι τῶν ὁσίων, ὁσίως· καὶ δικαίων
δικαίως· καὶ θαυμαστῶν θαυμαστῶς οὐ-
κέτι· τοῦτο γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ ἀπολή-
γουσιν ἵνα μὴ ὦσι διῃρημέναι· καὶ κατὰ
τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιρρήματα: +
μὲν δωρίδος, ὡς εἴρηται ἐκτείνομεν

χρῶνται τῷ ᾱ ἀντὶ τοῦ η̄ ὡς αὐτοί, οἷον
ἥλιος ἅλιος· νῆσος· νᾶσος· σελήνη·
σελάνα· οἱ δὲ Ἴωνες τῷ η στοιχείῳ μόνῳ χρῶν-
ται· αὐτῷ καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν· καὶ προσθέσει
καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐκτάσει κέχρηνται· καὶ
συγκοπῇ· ἔστι δὲ ἡ μὲν πρόσθεσις τῇ ἀ-
φαιρέσει ἐναντία· ἡ δὲ ἔκτασις τῇ
συγκοπῇ· καὶ πρόσθεσις μέν ἐστιν, ὅταν
ἐν τῇ ἀρχῇ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος
προστεθῇ στοιχεῖον· οἷον ἕνεκα· εἵ-
νεκα· καὶ ἴλιον εἴσω· ἀντὶ τοῦ ἔσω· μόνος
μοῦνος· ὅλος· οὖλος· αὗται δὲ αἱ προσ-
θέσεις οὐ λέγονται, ἀλλὰ παρενθέσεις, ὡς
καὶ ἐκεῖνα, ἕνατος εἴνατος· πνέοντος
πνείοντος· ὡς Ὅμηρος, οἱ δ' ἴσαν σιγῇ
μένεα πνείοντες Ἀχαιοί· καὶ ἡμῖν δ' εἴ-
νατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός· ἔρος
θεοῖσι δὲ λέγεται ὅλον ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου

ἐξ ὑπαρχῆς προσθήκη στοιχείου· οἷον στάφις·
ἀστάφις· πᾶς ἅπας· ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀπλοῦν;
κἀντεῦθεν τοῦ προσθέσεως· καὶ τὸ τῆς ἐνθέσεως
τῶν ἰώνων ἐστίν· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐναντία τού-
ρις· ἔστι δὲ ἐναντία μὲν ὡς εἴρηται ἡ πρόσ-
θεσις τῇ ἀφαιρέσει· ἡ δὲ ἐπένθεσις τῇ
ἐλλείψει· ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς
ἄρσις· σκάνος κάνος· σκέδος κέδος· ἑορτὴ
ὀρτή· ἐπένθεσις δὲ ἐμβολὴ φωνή-
εντος κατὰ τὸ μέσον οὐχὶ ὅλης τῆς συλλα-
βῆς· οἷον, αἰμύξαι ἀμύξαι· ἔστι δὲ τὸ
τὸ καὶ ἀπλοῦν· ταῦτα τοιαῦτα ἴδια ἰώνων ἐστί-
σιν· ἡ τῆς προσθέσεως λέγω καὶ ἡ λείψεως·
καὶ ἡ ἐπένθεσις, καὶ ἀφαίρεσις· καὶ ἔστι
συγκοπὴ ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτά-
σει· ἔστι δὲ συγκοπὴ μὲν ἔνδεια μέσου συλ-
λαβῆς καὶ τὸ μέσον τῆς λέξεως· οἷον οἱ
μικροὶ οἱ μαι ἀκρόμορος ἀκρόμορος ἐ

χαίρειν ἔχαιρες· ἀρέσκουσι δὲ πλεο-
νασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατ' ἀρχὴν μέσον· οἷον
ἀδελφὸς ἀδελφεός· ἔτυμος ἐτήτυμος· γί-
νεται δὲ ὅτε καὶ συγκοπὴ δύο συλλαβῶν· οἷον
δευκαλιωνίδης δευκαλιωνιάδης· ταύτης δὲ τῆς
συγκοπῆς χρῶνται καὶ οἱ αἰολεῖς· χρῶνται
δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν· ἤδεε γὰρ κατὰ
θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· ἡ διαίρε-
σις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία ἐστί· ἡ δὲ συνα-
λοιφὴ δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς
μίαν συλλαβὴν ἕνωσις· οἷον τὸ ὄνομα
τοὔνομα· καὶ ἔστιν ἴδιον ὡς ἔφαμεν ἰδί-
ων τῶν ἰώνων· οἷον λάγωα λελάγωσιν
τοῦτο τῶν ἀττικῶν· ἡ δὲ ἀναδίπλωσις
ὡς ἔφαμεν ἰδία τῶν ἰώνων· οἷον λάγω-
σι λελάγωσιν· ἀλλὰ καὶ ἧττον αὐτῶν· βε-
βλημένος βλημένος· ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλω-
σις ἐναντία τῇ ἀφαιρέσει· ἀλλ' ἡ συστολὴ

τῶν ἰώνων ἐστίν· οἷον ἔρχεσθε μία ἀνδρα
πλέξηρον ἀπείροις· ἡ δὲ ἔκτασις, οἷον
τεθέμηναι, τεθήμηναι, ἀττικῶν. ἀλλὰ
ὁ λεγόμενος προσχηματισμὸς τῶν ἰώνων
ἐστίν· ἔστι δὲ ὁ προσχηματισμὸς πλεονασ-
μὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος, οἷον θε-
οῖς θεοῖσι· σοφοῖς σοφοῖσι· μούσαις
μούσαισι. ὁ χρόνος δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῆς
ἀποκοπῆς· ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων,
οἷον ἱδρῶτα, ἱδρῶ· ὅμηρος ἱδρῶ ἀπο-
ψύχοντο· κυκεῶνα· κυκεῶ. ἀλλὰ καὶ ἡ
παρέμπτωσις ἥτις ἦν ἐναντία τῆς ἐκθλί-
ψεως, τῶν ἰώνων ἐστίν· οἷον λεγόμεθα
λεγόμεσθα· ἡ δὲ ἔκθλιψις μόνων τῶν
δωριέων ἐστίν, οἷον σκῆπτρον σκᾶπτρον.
ἀλλὰ καὶ τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν.
ἤγουν ὁ διπλασιασμός, ὅς ἐστιν ἐναντίος
τῇ παρελλείψει· ἔστι δὲ ὁ διπλασιασμὸς

ὅταν ἐν λέξει τῶν συμφώνων, τὸ αὐτὸ
σύμφωνον προστεθῇ· οἷον, ὅτι ὅττι
ὅττι ἄλλο εἰπών· ὅσον ὅσσον· ὅμιλος· καὶ
ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων· ἔλλει-
ψις δέ ἐστιν ὅταν ἐν λέξει τῶν διπλασια-
ζομένων συμφώνων παραιρεθῇ· οἷον
κάλλιον κάλιον· καὶ ἔστι τῶν δωριέων.
ἔστι δὲ τῶν ἰώνων ἴδιον καὶ τὸ ἀποβάλλειν
τῆς εἰ διφθόγγου τὸ ι, οἷον μείζων
μέζων· κλειτοῦ κλεοῦ· ἔστι δὲ καὶ τὸ ἐναν-
τίον· ἔλλειψις δέ ἐστιν ὥσπερ ἐστὶν
ἀποβολὴ φωνήεντος κατ' ἀρχὴν· οἷον
ἐστὶ καὶ τὸ αἰμύξαι ἀμύξαι· συγκριτικὸν
τὸ ἔπαι, ἔπεσαν λέγουσιν, πρόσθεσις· ἐ-
πεσαν ἐμβῆ ἀσταί γὰρ ἐκ τοῦ ὕδατος·
ὁ κροκόδειλος, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα
ἐνθαῦτα φασὶν Ἰωνικῶς· πρόσθεσις
ἐνθαῦτα ὅπερ ἴδιος Ἰώνων· ὡς ἀπὸ

γοῦ ἔνθα· + +

ὡς καὶ λέγουσι καὶ τὴν ζῶσαν γυναῖκα,
ὡς ἀκτοῦ ζωός + +

λίαν· κόρ... λέγουσι: +

μέθεθος· μέθαθος λέγουσιν ἡ πρόσοδος
ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν· πρόσω
που δὲ ἐς τὰ μάγιστα ἐπὶ γραφοῦ μέθε
θος ὅθεν ἀρξ.

Ἐκ τοῦ ὅστι ... δίφθογγον καὶ ἔνεκα
πάσαις αὐτοῖς ἡ πρόσοδος· ἐς γοῦν ὅρασιν
πίνετε καὶ τέρπεσθε, ἔσεαι γὰρ ἀνθρώ
ποις ... καὶ πλεῦνας γὰρ πλείονας
μετὰ τὴν ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρα
τιῶν ... βοηθοῦσαν μενελάῳ: +

σφίσι· σφὶν λέγουσι: +

μὴ ἀπροσεχτικοὶ ἔνδεσμοι αὐτοῖς
μὲν πᾶσα ... λαμβάνουσιν
ὡς πᾶσιν ... καὶ ἑλένην: +

ἕως οὗ· ἐς ὃ λέγουσιν· ἡρόδοτος
ἐς ὃ ἐξέλθοι: + +

πάλιν· αὖτις αἰεὶ λέγουσι· καὶ οὐκ
αὖθις: + +

ἐπιτήδειος ὁ τὰ ὑπεξαιροῦσιν·
καὶ ἐπιτήδεος λέγουσιν· ~~καὶ ἐπιτήδεε~~
~~λέγουσιν~~ ἡρόδοτος· ἵνα πυνθάνοιτο
ἐνηβητήρια ἐπιτηδεότης: +

κατὰ δ' οἷς τὴν ἐδεσμαν· τῶν ἰώ
λ. ἴρηξ νων ἐστὶν ἱεράς, ἱέραξ τε ἴραξ· καὶ
τετράπυλον ἀπὸ τοῦ ἴραξ· κατὰ τὴν αὐτ
διάλεκτον· ἡσίοδος ὡς δ' ἴρηξ προσέ
ειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον· καὶ
ὄφιες ὄφις ἰωνικῶς: +

τέμνονται τάμνονται λέγουσιν· ἡρόδοτος
ἐνδεῦντες· τοὺς ἱερέας εἰ ἀνηρώτεον
συμμίξαντες πάντας μετὰ διαίτας

μενὸν· καὶ ἰχρυσάλλεις· φλεβοτομῶν· +

ἐνέτικω ἀφιεροῦν τῷ θεῷ· καὶ τοὺς τῷ θεῷ ἐπενσθέμενοι. ἐνείκ λέγονται· ἡρόδοτος μόριανοι τοὺς τερ + +

ἐκπλεῦσαι· ἐκπλῶσαι λέγουσιν· ἡρόδοτος κατὰ λήιον ἐκπλώσαντος· +

σφεῖς σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι καὶ γῆ προφέρονται· σφέες σφεῖ· καὶ σφίων· ὅμηρος· ἀνὰ σφέας κρατερὸς διομήδης ἐξεναρίξει· + +

νοῦν· καὶ τὸν ῥόον· καὶ τὸν χρόον διαιροῦσι νόον, καὶ ῥόον· καὶ χρόα λέγονται. ὅμηρος· οἱ οὐκ ἐπινόον τρέχουσι καὶ θιόπων: + +

ἦν εἰ παλιν οὐ χρωσθέντων μορφῆς· ἀνάκτης ἔποις + +

ῥαδία διὰ τὸ φθόγγου γράφονται· καὶ

οἷ μὲν διὰ τοῦ χ· ἐπεὶ [illegible] γομένου
πρὸ τοῦ δὲ τοῦ προσχηματισμένου τοῖς ἰδίοις
ἐνεστῶσιν· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ αὐτοῖς διὰ τῆς ει
διφθόγγου γραφόμενον ἢ ἄλλου θέ
ματος προσλαμβάνει τὴν ει δίφθο
γγον· ἔστι γὰρ τὸ ἐρωτῶ καὶ δίδω· καὶ γί
νεται παρὰ τὴν ἐνθέσει τοῦ ι εἴρω εἴρομαι·
εἰρόμην εἴρου εἴρεσθαι: + +

τί οἱ ἴωνες τὰ εἰς [illegible] πρὸ τῆς [illegible] τῶν
παθητικῶν [illegible] τοῖς
[illegible] προστακτικῶν ἑνικῶν τοῖς
ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλοῦ· ἔχουσι τὸ
ψιλὸν [illegible] καὶ πρ-
οσδοῖ προστιθέασι τὸ α, [illegible]
λέλειπται λελέξεται· [illegible]
[illegible] διὰ τοῦ [illegible] βαρύτονον τὸ
[illegible] καὶ τὸ ἰωνικὸν [illegible] πρὸ τοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]

στιγμὴ παραφραστική· ὅτι παράφρασις· εἰ μὲν
γὰρ ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρὰ
παραγόμενοι· τούτων οὖν λέγουσι περὶ τοῦ
αὐτοῦ δὲ τὸ ὀφειλόμενα περιττὴ
περιττεύει : + +

πλεονάζουσιν οἱ Ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς
δου ληγόντων πατρωνυμικῶν ταῖς ἐ-
πεκτάσεσιν· Πηληϊάδου λέγοντες
καὶ Λαερτιάδου· ὀφείλοντος εἶναι Πη-
λείδου καὶ Λαερτίδου· ἐπειδὴ τὰ εἰς δης
πατρωνυμικὰ μετὰ τοῦ ι παραβάλλει τά
ονομαστικῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου· οἷον
Πηλέως Πηλείδου· περιττὸς πλεονασμός
τοῦ ω καὶ Λαερτιάδου τοῦ Λαερτίδου ὀ-
φείλειν εἶναι τὸ πατρωνυμικόν· ἀλλ' οἱ
Ἴωνες πλεονάζουσιν ἐπέκτασιν· καὶ οὕτω
προφέρουσιν Λαερτιάδης λέγοντες
καὶ Πηληϊάδης· εἶτα κατ' ἐπέκτασιν

ἀντὶ καὶ τοῦ πλησιάδης: + +

γίνεται δὲ καὶ τοῖς μεταθέσεσιν· ἔστι δὲ μετάθεσις, ὅταν ἡ ἐν προτέρῳ τόπῳ στοιχεῖον τῆς ἰδίας γένηται συλλαβῆς δευτέρου, οἷον ἀταρπηρός, ἀτραπηρός. ἐν γὰρ τῷ ἀτραπηρῷ γέγονε καὶ τοῦ α στοιχείου μετάθεσις. καὶ ἔστιν ἐνθάδε ἡ ἀταρπιτὸς ἤγουν ἡ ὁδός, εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ ρ στοιχείου καὶ λέγεται ἀτραπηρός. ἢ ἐκ δευτέρου πρότερον· οἷον καρδία κραδία· καρτερός κρατερός· τέταρτον τέτρατον· ὅμηρος· τέτρατον ἦμαρ ἔην· καὶ τῷ τετελεσπάλης: + +

γέγονε δὲ ὡς ἀναφέρει μετάθεσις τῆς θέσεως ἀμφὶ γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ τῇ συλλαβῇ γίνεται· ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν τῇ ἑτέρᾳ· ὡς τὸ ὁ θυστος· ἐν γὰρ νόθος νοθεῖος· καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν ὁ θυστος· καὶ πάλιν

γόνυ γόνυος· καὶ δόρυ δόρυος· ἢ κατὰ θ' ὑπόσ
θεσιν γόνυος· καὶ δουρός· χρῶνται δὲ καὶ
τούτῳ τῷ πάθει οἱ ἴωνες: +

σύνασδε χρή, ὡς ἤκουσας ἀρχαῖα ἰὰς μετὰ
πεσοῦ παρὰ τῶν καρικῶν πολιτειῶν.
καὶ διέμεινεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ· ἐ
φ' οὗ ἐπίησαν οἱ ἴωνες τὰς ἀποικίας καὶ
μετακαίζησαν εἰς χώρους πλείονας· λέγεται
δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν· οὐλεῖν· ὅ
θεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν σωμάτων οὐλὰς λέγομεν.
δὲ λόγος μῦθος· αἱ γὰρ μαντεύεσθαι αὐτέ
λεῖν· χώλοπον ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο ἐ
θελ· καὶ γὰρ ἐπιμελῶς ἀκακῶς· ἀντὶ τοῦ
ξενίην ἔδωρα· ἀντὶ τοῦ ξενίαν συνέθηκα·
καὶ γὰρ ἀπαιτητικῶς ἢ ἐπιμελῶς ἀκακῶς· ἀν
τὶ τοῦ ξενίην ἔδο· ἐπιστρεφῶς· καὶ τὸ
ἐχούσης ἐχούσης· καὶ γὰρ θυμωθεὶς καὶ
ταραχθεὶς ἀποχθεὶς· καὶ ὁ ἔπινος Ε

πέστος· καὶ ὁ δὺ σφορῶν ἡμαντέων· καὶ
αὐτὲ γοῦ ἐπιδιοίδε μὲ ξέτερον λέγουσι· καὶ
αὐτὲ γοῦ ἤσου χαλίζων ἀλίνδων λέγουσι δὲ τὸ
γοῦν κατασήμου καὶ ἀριθμὸν τῶν ἑξάκιον
τα αὐδέραν δὲ πνα· γοῦν κατακλιθεῖ
ται, ἐννόσωντας· καὶ γὰρ ἀνέπεισεν ἡ ἐσθία
ξεν· ἀνέγνωσε· καὶ τὰς βαφὰς φάσμα
κα· καὶ τὰ ἀναγωγῆς τῆς ἡ· καὶ λαύρας λέ
γουσι τὰς ῥύμας, τὰς ἀμφόδους· σφαῖρας
δὲ γοῦν πηγάσεις ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα·
ἀρδεῖς τὰς φαρέτρας· φάραγα τὰ ἐπὶ τὰς
γνάθους σκεπάσματα· πλίνας δὲ τὰ ἐξ
ὀλίνθοις γινόμενα ζώδια· σχοινενὲς
γοῦν μακροὶ καὶ ὀρθοί· συμπλέκεσθαι λαμ
βάνουσιν αὐτὸ τοῦ συνεῖναι· αἱμασιαὶ δὲ
γοῦν χαρακίων οἰκοδομαὶ καὶ ἀναπηγοὶ
τοῖχοι· φάτνας γοῦν κλασμάτα· γοῦν ἀφθ
γοῦν ἀκρωτήριον· καὶ τὰς βαθέως δὲ καταμαντεῦ

πελάσαι οὐ ἐξηραμμένον τὸν πλίνθον. ἐμ-
βολὸν δὲ τὸ γλύκασμα τὸ προστεθὲν καλά-
πελαργον ταῖς ναυσίν. φίζειν δὲ τὸ χολὰς
ἐπιφέρειν ἀθύειν τοῖς χαριζομένοις.
προχήνοσιν δὲ τὸ ἀπαρτᾶσαι. ἐπιπλατὺν
μὴ βαθέαν στῆσον. ἀγέζε ἐπὶ στολῆς. κά-
κινδὲ καγουσοῖ πάθος ὑπὲρ ὅλον τὸ σῶμα
κινοῦζημα. τὸ δὲ τέσσαρα ἀπὸ φθέγματα.
γέω πείνας δὲ τοῦ γῆς πεινῶντας ἢ ἄπρς
μένων. ὁ δὲ ἰκουωταις ἀπὸ ταῖς. ὡς καὶ
ἱερὸς δὲ τὸ ἀλλοσδηρῆς. ὁ δὲ μαίειον ἢ καὶ
ἔχον ἐπεικεστάτου. ὁ δὲ ἀποδεχόμενοι
κατὰ τοῦ φαός. κόρωνη οἱ λέγουσιν ἐ-
πικαμπτεσθεζυλον. ἀμαζὴν δὲ καὶ ἀ-
προπάτου. ἴδε ὀπτόμενα πεσομ. βᾶξις
δὲ τὰς ναῦς. ὄσιριν δὲ καλοῦσι τὸν διονύ-
σον. ἴσις δὲ αἰγύπτιοι ἀεὶ δὲ ἄσσ οἱ δὲ τὰ τέλ-
λας. τὸ δὲ καθαίρειν τὰ μὴ ἐνζεὼν καὶ

ὑδαρὸς συρμαΐζειν· λίνον δὲ ᾠδῆς ὄ
νομα· ἢ λύρας χορδή· φιτάνους δὲ
τοὺς κροατούς· ἀποφορὰν δὲ τὴν τέλου
μισθὸν παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις·
λύτρον δὲ τὴν χρείαν καὶ ἔφοδον· σύρ[illegible]
δὲ παρ' ἀττικοῖς ὀνομάζεται λάγανον τὸ σελήνιον
οἶκος· ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλι
τος· ἐνηβητήρια δὲ τὰ γυμνάσια· εὔ
φωνοι δὲ παρ' ἀττικοῖς λέγονται οἱ εὔπλαστοι
οἱ εὔφωνοι· ἀπεμάξατο δὲ τὸ ἐμάξα
το σημαίνει παρ' ἀττικοῖς· ἀτιμοτέρως
δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν· ἀφή
λικέστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον· τὸν δὲ
φανερὸν ἐπαΐστον· φρενήρης δὲ τὸν ἔμ
φρονα· λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐναντίου· ἀνταπεροίξεσθαι δὲ λέγουσι
τὸ προοίμια πλάττειν· ὑγλοιαστα φανὴς ἐ
πὶ λαμποῦ· λάξιν δὲ τοὶ μελισσῶν· ἢ τοῖς

κλῆρον· χρήματα πεχρημένον τε ζυγ
μηθὲν λέγουσι· τὸ πλεῖστον αὐτίζειν λέγω·
τὰ αἰδοῖα μέζεα· ἤ σιόδοσι οὐραῖς δύο
τὰ μέζεα ἔθεντο· τὸ καταπαιχθεὶς· ἀγκ
λαθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν· ἢ σι
οδοσι ὧ βαλὼ λεδς διαβεβλημένος τῶν
πράγματος οὐ μανθάνεις· ὅ κατα
πίττας ἀσπίδας λέγουσιν· ὅς ἐμέ σοι κώ
μα ἀσπίδας ἀπέπεμψεν ἀντ' ἑαυτοῦ θυ
γατέρα· ἔναζε οἱ ὁπλῖται ὄνομα
ζου πλάναρις· διαζωγραφεῖσθαι διέσω
σαι πέξαι· γνῶσι μαχέσιν δὲ ζῶν δύναται τὰς
ἑαυτοῦ ἀσθένειαν· τὴν γελῶν ἐναντίωνις
μή· σισύρας δὲ βαρβαρικὸς χιτὼν· ὑ
βρίζειν τόσα μικρῶν· σισύπη δὲ τὸ τῶν ῥυ
παρῶν προβατείων ἐρίων ἀντὶ τοῦ ταλαιπωρ
τοῦ προβάτου· νεωμάνσι τὸ νεωστὶ
νήσιον· φερέγγυος ὁ βέβαιος· φρόνιμος·

ὁ ἐπίκληρος· ἀγκυλα τελεῖν προσωπεῖον·
τέσσαρες πελυρίδες λέγονται παρὰ ἴωσιν αἱ ἀνεψι-
δες, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἔχειν τὰ πτερὰ δύο μὲν
ἔξω μείζω, ἐλάττω δὲ ἔνδον, ἕτερα δύο
τὸ οὐκ ἐκ νομίμου ἀλλήλου προσηκόντως.
οὐ καθηκόντως παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λαμβάνεται· τὸ
ἀκροπλὶξ ἀλλήλου ἀπέχειν· πλὶξ τὸ
βῆμα ἐξ οὗ πλίσματα καὶ πλισμάτων· ἐν
θαι καὶ τὸ περιβαδὴν ἀμφιπλὶξ παρὰ σοφοκλεῖ
αὐτοὶ πολέμου· καὶ ὅμηρος αὐτοῦ μὲν ἔχον.
τὸ δὲ πλίασθαι τὸ διαβαίνειν. καὶ τὸ ἀλλή-
λου θάτερον· ἐπὶ δὲ παρὰ τοῖς καὶ τὸ
ἀγροικικοὶ προσφωνήματα ἀκμὴ
δέ ἐστιν εἶδος ἀκροποδι φέροντα ἐξ οὗ
καὶ τὰ παρὰ μὲν κωμικοῖς· σχοίνων δὲ οὐ μὴ
βολὰς οἱ τιθασοὶ πάπποι. καὶ θαλερὰς
οἱ γνήσιοι παῖδες· πρόξενοι δὲ οἱ προστά-
ται τῶν ξένων, καὶ οἱ φροντίζοντες ξενίας

ἐπερχόμενοι· σπασμὸς δὲ τὸ ὀρέγεσθαι ἢ ἐ
πιθυμεῖν· καρδίωγμα δὲ τὸ κακῶς βαρέως
πυρώδεις· ζεμφῦλα δὲ καὶ σκορδίνημα· ὁ
ἐστὶ δὲ ἡ εὐθυωρία· ζοικοῦν δὲ τὸ ἴσω
τόπον ἢ σκαιὸν ὃ καὶ ῥοιβοῦν λέγεται· στα
περοῦν δὲ τὸ στέγος· τὸ δὲ ἐπὶ πάσαν τὴν λεῖ
νον φασί· τὸ δὲ περόβολα τὰ σταίνια· βα
κοῦν δὲ τὸ ἐκφέρειν· τοῦ δὲ φεῦ ζανώδεις
ἀνθερακὰς μαςιλήνους· μαζὸν δὲ ἡ θόρ
μη σποδιὰ μαςίλη λέγεται· μηνεδὰν θέων
δὲ αὐτὸ δὲ μετρούμενον θεραπειῶν· μηνε
δαίνειν δὲ λέγεται τὸ μεθίμνον· μασύλην
τὸ κοῖλον ἀγρυλέδοσι· καὶ τὸ μὴ ὁ
ἐκρέουσα· καὶ τὸ ὀνημόσθαι ἐπίσημον· ἢ
τὸ ἐκθλίβειν λιμάζειν ἢ τὸ ἐστέναξεν· ἐ
μυξε· ἢ τὰ τὴν κατὰ ποικιλίαν καθαίρον
τα φάρμακα ἐλατήρια· ὀνεύεσθαι τοῦ
ἀνέκρινας δὲ· φρεῖς διαιρεθῆναι ἐ

διωκαθήκασι· καὶ λεύθετης· ἀθεωρί[illegible]

καὶ τὸ ἐτύλωθη, ἐμύλωθη· τὸ ἐγγεῖ[illegible]

ἔμπεδα· τὸ ἀτρύπως ἢ παραδόξως ἀκρ-

ίτως· τὸ εὐφορώτερον ἐπιτηδειότερον· τὸ

μυλωθῆναι, ζώτιον· τὸ ὁμοιωμένον, ἢ δῆλως

μένον φασίν· ὡς ἢ τὸ πυρετὸν θερμαλεῖν.

καὶ θαυμάζουσι τὰς καταλύσεις ἢ θερίζειν

τὸ καλὰ [illegible] ἐξίστασθαι, ἢ ἁρμαίνεσθαι: +

\+ + +

Ἰστέον οἱ αἰολεῖς τὸ β πρὸ τοῦ ρ προσνέμουσιν

ὅταν τὸ ρ ἐπιφέρηται ἢ ἀπὸ τοῦ ρ ἢ δι· βρυτῆρ·

βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος· βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥό-

δον. ἀντὶ τῶν τῆς εὐθείας δυικῶν καὶ

διαιροῦσιν οἱ αἰολεῖς, καὶ διὰ τοῦ α ὡς

προφέρουσιν, νύμφαι νύμφα· παρθενικαὶ

παρθενικά· ὡν· καλὰ ἄρμενα σοῦ γνωστικῶν

αἰολέων εἰσίν· οἷον ὦρσεν ἀντὶ ὥρμη-
σεν· ὦ πρὸς ὁ λόγος· τοῦ προάγω· ὁ τρί-
κοτον λέγουσι· τεθνηκὼς ἢ τεθνηῶς ἀντὶ
τεθνηκώς· προσθέσει τῆς θα συλλα-
βῆς τῶν αἰολέων εἰσίν· οἷον εἴπηκα· ἀν-
τὶ δὲ τῆς μονοσυλλάβου ὀνόματα διαιροῦ-
σι· παῖς πάϊς· δαῖς δάϊς· τῷ ω στοιχεί-
ῳ ἀντὶ τοῦ ου χρῶνται· μῶσαι μοῦσαι· λειπῶ-
σαι λειποῦσαι· τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται·
ὄνομα ὄνυμα· ἢ τὸ ὅμοιον ὕμοιον λέ-
γοντες· τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶν-
ται· ἐλθῆν γὰρ λέγουσιν ἢ λαβῆν συστάλτου ἢ
ἀντὶ ἐλθεῖν ἢ λαβεῖν· τὰ ἀμφίβολα σι-
πλασιάζουσι· ἢ τὸ ρ̄ ς· ἢ τὸ π̄· ἔρρω λέ-
γοντες· ἐννέπω· ἐννείματος· τόσσου ὅπ-
πη· ὅππως· ἀνὸς μὲν ὁ δῆμον λέγουσι· ὁ
ἱερὸν ἶρον· τὰς γενικὰς τὰς εὐθείας με-
τατιθέντες· ὁ μάρτυρος κλίνουσι χρήματα

ρου· καὶ ὁ φύλακας τοῦ φύλακος. οἱ δὲ
ἀντὶ τοῦ μὴ γράφειν τὴν ὅπλα[illegible]· ἀντὶ τοῦ ὅμ
ματ λέγοντες· τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων
λήγοντων ἐνικῶν ὀξυτόνων· χελιδὼν χε
λιδοῖ· ἀηδὼν ἀηδοῖ· Σαρπηδὼν Σαρπηδοῖ·
ὧν αἱ διφθόγγων· τὸ ἰῶτα προσγράφουσιν ὅτε ἐν
ταῖς μικρὸν σύμφωνον ἐπιφέρηται· οἷον· ἀγκαῖ
ος ἄγκαλος· καὶ ἀρχαῖος ἄρχαλος. ὁ δὲ μὴ
γράφουσι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἐκ[illegible]λέ
γουσιν· αἱ τὰ νόδυνην ἐδύνην· αὐτοὺς
ὀδόντας ὀδόντας· ὁ μέλαγχρ[illegible]· διὰ τοῦ
γράφουσι· διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι· μέλανος
λέγοντες· λαμβάνειν[illegible] καὶ τὴν διὰ τῆς
φορὰν λέγουσι ζύγον· ζυγόν· αὐτοὶ ξί
φος σκίφος· αὐτοὶ [illegible]γιον σφάγιον· αἱ
ταῖν [illegible] σπαγίδας. ὁ θόας θόας λέγε
σι· καὶ τὸ [illegible] καὶ τὸ [illegible] ταγαῖς·
ὁ δὲ αἱ [illegible] οὐ λέγουσι· διὰ τὴν ἐπαγ

λίαν τῶν φωνηέντων καὶ τῆς αι διφθόγγου· δι
ὅτι ἔμελλε κακόφωνον εἶναι· καὶ σὺ ἄλλο δ
πρὸ τῆς εἰς ας [illegible] ἔχουσι τὸ α μακρὸν πρὸ
τοῦ θέματος [illegible] τοῦ [illegible] καὶ λοιπῆς· καὶ
ἔστιν εἰπεῖν ὅτι [illegible] χαίρουσιν [illegible]
τῶν γὰρ ἀρχαιοτέρων οὐ μακρῶς· ὅπως καὶ οἱ
νέοι λέγουσι· αἱ τοῦ φθείρω φθερῶ· ἀπὸ
θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακροῦ.
ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς
αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἀνεκφώνητον
καί· ὁ γὰρ ἐκ πλειόνων ἐστὶ συγκείμενος ἰσχυ
ρότερός ἐστιν ἐκείνων· οἱ αὐτοὶ τεχνικοὶ
δὲ [illegible] τὰς εὐθείας· οἳ ἐκ [illegible] λέ
γουσιν αὐτὸ [illegible] οὐ βραδόραι· αὐτὸ
τὸ δὲ οὐ βραδόρας· [illegible]
αὐτὸ τὸ [illegible] [illegible]· [illegible] ἀλλ' εἰ
καὶ τὸ [illegible] τοῦ ἐνεργητικοῦ [illegible]
[illegible] προφέρουσιν· οἷον τύπτω [illegible].

περὶ ἑπτάσημοι περιόσει· καὶ τῶν μὴ περαιτέρω προσα-
πτω δὲ τρόπον μόνοι κέχρηνται· τῶν δὲ δευτέρων
καὶ ἔσχατον οἱ Ἀθηναῖοι· οἷον τὴν νήτην τὴν ὑπερ-
τελείαν. τὸ αἴτιον τῶν πληθυντικῶν. ὅτι
εἰσὶ καὶ αὐτοῖς αἱρέσεις, αὐλητικοὶ, ἀρχαῖοι, νέοι
οἱ λεγόμενοι καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν βα-
σιλεῖ βασιλῆ. ὅτι ζεύγνυνται εἰς ἕνα
φθόγγον εἰς οἱ δύο φθόγγοι· ὥσπερ ὄνειρος
ὄνοιρος. ὅτι δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὐ χρῶν-
ται οὐδαμῶς, καθάπερ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, τού-
των ὄντες ἄποικοι. ὅτι ταῖς δὲ ἑνικαῖς
δοτικαῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι· ὥσπερ τῷ
Ὁμήρῳ καὶ ταῖς σοφαῖς· ἕτερος τὸ ὅσπερ ἀπὸ
τοῦ μείζου ... ἡ διαίρεσις τοῦ ου οὐ
μόνον Αἰολέων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ἀττικῶν καὶ
Δωριέων· αὐτοὶ γὰρ ἑταῖρον ἑτάρων λέγουσιν.
ὅτι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ἐπὶ
τῶν βραχέων· ὡς τὸ ἔννεπε· καὶ τὸ ἐννε· καὶ

τὰ ὅμοια. ὅθεν ὥσπερ καὶ γυναιξὶ κοινὸν
τὸ χρῆσθαι ἐσθῆτι γυναικείᾳ, διαφόρως· καὶ τὴν
περιβολὴν ἀπλῶς τοῦ χρωτός· αἱ μὲν οὖν λεπτουργοῦσαι
γυναῖκες διὰ τοῦτο διαφέρουσιν· αἱ μὲν ἀκριβῶς
ἰωνικῶς· καὶ αἱ ἀκριβέστερον ἀττικῶς· αἱ
ἀπαίδευτοι αἰολικῶς διαφέρουσιν· ὑπὸ
μὲν δὲ τῆς δωρικῆς διαλέκτου τὸ ἀ
περίεργον αἱ πολλαὶ ἐκλέγονται· ὅτι δὲ
σύμφωνον ἐστὶ μετὰ ζ δὲ οὐκ ἔστι: +

τέλος. τέλος.

αὐτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
ωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα·

ἤτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν
ἤτε δόλους ῥάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν
ὴ πλουτεῖν ἀδίκως ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν·
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι
εύδεα μὴ βάζειν τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν
ρῶτα θεὸν τίμα· μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας
άντα δίκαια νέμειν· μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον·
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει
αρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν·
αρθενίην τηρεῖν· πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάττειν·
έτρα νέμειν τὰ δίκαια· καλὸν δ' ἐπίμετρον ἁπάντων
αθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον ἀλλ' ἴσον ἕλκειν·

καὶ ἐπιορκεῖν μήτ' ἀγνοῶν μήθ' ἑκουσίως.

ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.

σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπάρατος ὅστις ἕληται.

μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλῖβε πένητα.

γλώσσῃ νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.

μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς· μήτ' ἀδικοῦντ' ἐάσῃς.

πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου· μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.

πλήρωσον σὴν χεῖρ'· ἔλεον χρῄζοντι παράσχου.

ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι· καὶ τυφλὸν ὁδήγει.

ναυηγοὺς οἴκτειρ'· ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.

χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος.

πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.

ὧν σοι ἔδωκε θεός· τούτων χρῄζουσι παράσχου.

ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος· καὶ ὁμοφροσύνη πᾶσα.

ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον ἀλλ' ἐς ἀμυνήν.

εἴθε δὲ μὴ χρῄζοις μήτ' ἔννομα μήτε ἀδίκως.

ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνεις.

ἀγροῦ γειτονέοντος ἀπέχεο μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς·
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης·
ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
πάντες γὰρ ξενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
χώρης οὐδ' οὔ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισι·
καὶ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης·
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι·
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων·
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν·
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε·
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν· ἀδελφειοί τε συναίμοις·
μὴ δ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον ἄλλ' ἀγορεύων·
μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου·
πᾶσιν δ' ἁπλόος ἴσθι τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε
ὅστις ἑκὼν ἀδικεῖ κακὸς ἀνήρ· ἢν δ' ὑπ' ἀνάγκης·
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλὴ δ' εὐθύνεθ' ἑκάστου·
μὴ γαυροῦ σοφίῃ· μήτ' ἀλκῇ· μήτ' ἐνὶ πλούτῳ·
εἷς θεὸς σοφὸς δυνατὸς θ' ἅμα καὶ πολύολβος

μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ·
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον·
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα· χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν·
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσας
ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον·
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ·
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκετ' ἔρωτας
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις·
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός· φαύλων δ' ὑπέρογκος·
τόλμης κακῶν ὀλοή· μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντας
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
Μέτρῳ φαγεῖν· μέτρῳ πιεῖν· καὶ μυθολογεύειν.
πάντων μέτρον ἄριστον· ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
μὴ φθονέῃς ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ἄφθονοι οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσιν.

οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς·
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὕψει μάλα νέρθεν ἐοῦσα·
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν·
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
σωφροσύνην ἀσκεῖν· αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι·
μὴ μιμοῦ κακότητα· δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἅπαντα·
πειθὼ μὲν γὰρ ὄφελος· ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει·
νικᾶν δ' εὖ ἔρδοντ' ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.
καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι·
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς, ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς.
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
μὴ δὲ δίκην δικάσῃς πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.
σοφὸν σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.

οὐ γὰρ δὴ νοέουσιν οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες
δὲ τραπεζοφόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πότιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι
καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πλείοσι πάντες ἄπληστοι.
λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπος ἐστὶν ὅμιλος.
λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα
μηδὲ μάτην ἐπικαθίζεσ μινύθῃς φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσιν· ὃ γὰρ μέτρον ἄριστον.
γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι
μὴ τύμβον φθιμένου ἀνορύξῃς· μηδ' ἃ θέατον
δείξῃς ἠελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν.
λείψαν' ἀποιχομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν
πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν καὶ πάντες ἐς αὐτήν

λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.

λούτου μὴ φείδου· μέμνησο ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.

οὐκ ἔνεστ' εἰς ἀΐδην ὄλβον ἔχειν καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.

κοινὰ μέλαθρα δόμοι αἰώνια καὶ πατρὶς ἅδης

πάντ' ἴσοι νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύς.

κοινὸς χῶρος ἅπασι πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.

οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον ἀλλ' ἐπίκαιρον·

ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.

μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ

πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστος

Καιρῷ λατρεύειν μηδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.

εὐμαρίης καὶ ἀχθομένοισι κακοῖς λύσις ἀλλ' ἀφ...

μὴ μεγαληγορίῃσι τρυφῶν φρένα λυσσωθείης

ἐν πίνακας σοφίης ἡ μεγάλα πάντ' ὀνήσει

ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερός ἐστι σιδήρου

ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός· φύσις ἠερόφοιτον

ὄρνισι ταχυτῆτα καὶ ἀλκὴν ... λέουσι

ταύροις δ' αὐτοφυῆ κέρατα ... μελίσσαις

ἔμφυτον αὐτὸς ἔδωκε· λόγος δ' ἔρυμα ἀνθρώποισι
τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σοφὸς ἀνήρ
ἀγροὺς ἠδὲ πόλιας καὶ νῆα κυβερνᾷ.
οὐχ ὅσιον κρύπτειν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀδικοῦντα
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἄδικον παραθήκην.
ἀμφότεροι κλῶπες καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
μοίρας πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
ἀρχόμενος φείδου πάντων μὴ τέρμασιν ἐπιδευής.
Καὶ κτήνουσι θνητοῖο βορὴν καὶ μέτρον ἐλαύναι.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδὸν συνέγειραι.
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλήτην οὔποτ' ἐλέγξῃς.
βέλτερον αὐτ' ἐχθροῖο τεύχειν φίλον εὐμενέοντα.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν δ' ἕλκος κόπτειν ἀκέσασθαι.
μηδὲ θηροβόρον δαῖσαι κρέας ἀργίποσιν δὲ
λείψανα λεῖπε κυσίν· θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδονται

ἄσματα, μήτε λέγειν· μηδ' ὧν βίβλα ἀπέχθαι·
νηπιάχοις ἀταλοῖς καὶ αὐτῇ χεῖρα βιαίως
φεύγειν [illegible] πολέμου προϊόντος·
ἐργάζεσθαι [illegible] ἐξ ἰδίων βιοτῆς·
πᾶς γὰρ ἄεργος ἀνὴρ ζώει [illegible] ἀπ' ἀλλοτρίων·
καὶ ὀλίγου πλοῦτος [illegible] σκύβαλα [illegible]
ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βιότων φάγοις ἄνευ βίας·
ἔστι [illegible] οὐδὲ δαπανηθῇ [illegible]
ἐν βίῳ [illegible] ἐθέλῃς·
ναυτίλος εἶ; [illegible] ἐθέλεις· [illegible] θάλασσαν·
ἔστι [illegible] ἀγάλλονται·
οὐδὲν [illegible] ἔργον·
οὐδ' αὐτοῖς [illegible] ὄφελος·
[illegible]
[illegible] ὑποτάσσονται
[illegible] πλήθουσιν [illegible]
οὐδ' αὐτοὶ [illegible] βέβαιοι ἔχουσι
[illegible] διαμένει

ἀθέρεος πλήσαντα βορὴν σφετέρην ἐπαροῦσι
ἀτειρὲς· φῦλον δ᾽ ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ᾽ ἠεροφοῖτις ἀριστόπονός τε μέλισσα.
ἢ ἐπὶ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμοῖο ἢ δονάκεσσιν
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων.
σμήνεσιν μυριότρητα κατ᾽ ἄνθεα κηροδομεῦσα
μὴ μείνῃς ἄγαμος· μή πως νώνυμος ὄληαι
δὸς δὲ φύσει καὐτός· τέκε δ᾽ ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.
μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον σέο τέκνα μιαίνων.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα;
μητρυιῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆος.
μητέρα δ᾽ ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν
δὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἔλθεμεν εὐνήν·
μηδ᾽ ἐπὶ παλλακῆσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης
μηδὲ γυνὴ φθείροι βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός
μηδὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ καὶ γυψὶν ἕλωρα.
δὲ τῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλοιο
οὐδ᾽ αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.

μηδ' αὖ παιδολόγων πλέτε μηνάζου σεῖο κεῦθρον

μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον εἰς λέχος ἔλθοις·

μηδ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχύντοις λεχέεσσι·

μὴ παραβαίνε ὅρους φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον,

μηδὲ γε θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο·

μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥέψῃς ἀκάθεκτον·

οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων·

μηδὲ κασιγνήτοιο λέχος ἐπὶ δέμνια βαίνειν·

στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἥδιον ἠδὲ γεραίτερον

ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι

καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ· μηδ' ἔλθῃ ἄνδιχα νεῖκος·

μηδέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃσι μιγείη.

μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματον οἴκαδ' ἄγεσθαι·

λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς ἕνεκεν φερνῆς.

καὶ ἵππους εὐγενέας διζήμεθα καὶ ταύρους

ταύρους ὑψαύχενας ἠδὲ σκυλάκων τὸν ἄριστον·

γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀμαθέστεροι·

οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνειὸν

μὴ δὲ δάμω γάμον ἄγου φρενὶς ἐπὶ τῇ μαλακῇ·
μὴ δ' ἀμφιλτεάνων σὺν ὁμαίμονι εἰς λέχιν ἔλθῃς
παισὶ μὴ χαλέπαινε τέοις· ἀλλ' ἤπιος ἔσο
ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κεῖνο τέμνοι μήτηρ
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς· ἢ δημογέροντες·
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παισὶ τρέφειν πλοκαμῖδας ἐθείρης
μὴ κορυφὴν πλέξῃς, μὴ θαύματα λοξὰ κορύμβων·
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαῖς δὲ γυναιξί·
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μεῖξιν ἔρωτος
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι·
μὴ δέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι·
συγγενέσιν φιλότητα νέμοις· ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους· εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε·
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράποντι

οὐ λωτῷ κατά νέμοις εἴναχρια ἀλλὰ θεδ μῆος τῆ,

πίστη μὴ δὲ ἀδελφῆς τῆ κακολόγος ὤν πτάνακτε

λάμβανε τῇ βουλῇ πτάσιοι ἀτοῦ ἀφρόντιστος.

γνείκῃ ἡμῖν οὔστομα τοῦ ἐστὶν ἀθαζμος.

ἀλλὰ σπλάγχνοις ὑνης μῶς τηρί τοῖα δὲ ἐκ τῶν

ζωνὶ σκιτελέοι τῇ ἀθηνί μέχει δ' ἥρασος οὐ δαλ: +

τέλος. +

